EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.9.2013
COM(2013) 615 final

2013/0306 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om penningmarknadsfonder

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 315 final}
{SWD(2013) 316 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Penningmarknadsfonder är en viktig källa till kortfristig finansiering för finansiella institut, företag och regeringar. Omkring 22 % av de kortfristiga skuldpapper som emitteras av regeringar eller företagssektorn i Europa innehas av penningmarknadsfonder. Penningmarknadsfonder innehar 38 % av de kortfristiga skuldpapper som emitterats av banksektorn.

På efterfrågesidan erbjuder penningmarknadsfonder ett verktyg för kortfristig penninghantering som ger en hög grad av likviditet, diversifiering, värdestabilitet och marknadsbaserad avkastning. Penningmarknadsfonder används av företag som vill investera sina överskottsmedel under en kortare tid, till exempel fram till en löneutbetalning eller någon annan stor utgift.

Penningmarknadsfonder utgör därför en viktig länk mellan efterfrågan och tillgången på kortfristiga pengar. Penningmarknadsfonder förvaltar tillgångar på cirka 1 000 miljarder euro, och utgör en kategori av fonder som skiljer sig från alla andra placeringsfonder. Majoriteten av alla penningmarknadsfonder, 80 % mätt i tillgångar och 60 % mätt i antalet fonder, följer bestämmelserna i direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag). Övriga penningmarknadsfonder bör sedan juli 2013 följa bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Genomsnittsstorleken för en penningmarknadsfond överskrider vida genomsnittsstorleken för ett fondföretag. En enda penningmarknadsfond kan uppgå till 50 miljarder euro. Penningmarknadsfonderna har sitt säte i ett fåtal medlemsstater, och Frankrike, Irland och Luxemburg står för över 95 % av marknaden. Marknaden är dock i högsta grad kopplad till andra länder på grund av den stora mängden gränsöverskridande investeringar och investerare, och gränsöverskridande smittlänkar mellan penningmarknadsfonderna och deras försörjare, som i de allra flesta fall har sitt säte i ett annat land än penningmarknadsfonden.

På grund av penningmarknadsfondernas ömsesidiga systemberoende med banksektorn å ena sidan, och företags- och statsfinansiering å den andra, har penningmarknadsfondernas verksamhet stått i centrum för det internationella arbetet om skuggbanksektorn. Rådet för finansiell stabilitet (*Financial Stability Board*, FSB) och andra institutioner, till exempel Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) och Europeiska systemrisknämnden (ESRB) har analyserat finanssektorn och dragit slutsatsen att vissa aktiviteter och enheter är systemviktiga, men lagstiftarna har inte i tillräckligt hög grad uppmärksammat detta. Inom kapitalförvaltningssektorn valdes penningmarknadsfonder ut som systemrelevanta. Europaparlamentet antog i november 2012 en resolution om skuggbanksektorn där kommissionen uppmanas att lägga fram ett förslag med särskild inriktning på frågan om penningmarknadsfonder[1].

Europeiska systemrisknämnden lämnade en sund analys av systemriskerna vad gäller penningmarknadsfondernas verksamhet. Dess rekommendationer rörde särskilt penningmarknadsfondernas stabilitet och likviditet och innehöll också ytterligare bestämmelser om insyn och rapportering. Dessa rekommendationer har till stor del återspeglats i kommissionens förslag, samtidigt som hänsyn tagits till deras eventuella negativa inverkan på finansieringen av Europas ekonomi.

[1] Europaparlamentets och rådets resolution av den 20 november 2012 om skuggbanksektorn (2012/2115(INI))

Penningmarknadsfonder är ett bekvämt verktyg för investerare, eftersom de i stora drag liknar bankinlåning: omedelbar tillgång till likviditet och relativ värdestabilitet. Dessa egenskaper gör att investerarna betraktar penningmarknadsfonder som ett säkert och mer diversifierat alternativ till bankinlåning. Men i själva verket är penningmarknadsfonder klassiska placeringsfonder som innefattar samma marknadsrisker som andra fondinvesteringar. Det betyder att när priserna på en tillgång i vilken penningmarknadsfonden har investerat börjar falla, i synnerhet när marknaden är pressad, kan penningmarknadsfonden inte alltid hålla sitt löfte att lösa in andelar omedelbart och behålla värdet på de andelar som penningmarknadsfonden emitterat till investerarna. Vissa försörjare (främst banker) håller fondandelsvärdena uppe genom tillskott, medan andra (främst kapitalförvaltare) kanske saknar kapital för att göra det. På grund av bristande löptidsöverensstämmelse mellan den dagliga likviditet som en penningmarknadsfond erbjuder investerarna och penningmarknadsfondens likvida tillgångar, kanske omedelbara fonduttag inte alltid är möjliga. Löftet om stabila uttagskurser understryks ofta av betyget AAA. Nackdelen är att investerarna, om de får uppfattningen att det finns en risk för att penningmarknadsfonden inte längre ska kunna leva upp till sina löften om likviditet och stabila fonduttag när som helst, kommer att börja ta ut sina andelar och det kan i sin tur kan leda till s.k. rusningar.

En rusning innebär att stora grupper av investerare, som vill undvika förluster och kunna lösa in sina andelar till högsta möjliga kurs, plötsligt gör stora fonduttag. Rusningar påverkar i högsta grad systemet, eftersom de tvingar penningmarknadsfonderna att sälja sina tillgångar snabbt för att kunna genomföra alla utestående uttagsorder. Uttagsspiralen leder till att fondens fondandelsvärde (NAV) sjunker, vilket förvärrar värdenedgången och rädslan för en instabil penningmarknad. Eftersom penningmarknadsfonder spelar en central roll när det gäller kortfristig finansiering av till exempel banker, företag eller regeringar, kan rusningar från penningmarknadsfonder få stora makroekonomiska konsekvenser. Bankerna står för den största delen (85 %) av de 1 000 miljarder euro som emitteras till penningmarknadsfonder, regeringar står för cirka 10 % och banker 5 %. Regeringar och mycket stora företag använder penningmarknaden som ett sätt att skaffa kortfristig finansiering, vid sidan av bankkrediter.

Problemen i samband med en rusning påverkar systemet av två skäl: 1) Penningmarknadsfondernas koppling till realekonomin (den roll som penningmarknadsfonder spelar när det gäller att uppfylla de kortfristiga finansieringsbehoven hos enheter som använder penningmarknaden som ett finansieringsverktyg), 2) deras koppling till försörjare. Dessutom finns det en skyddsaspekt när man talar om rusningar från penningmarknadsfonder, eftersom de som löser in sina andelar sent (oftast privata investerare) har en nackdel jämfört med dem som löser in tidigt.

Den föreslagna förordningen syftar till att åtgärda de här problemen. Den introducerar gemensamma standarder som ökar penningmarknadsfondernas likviditet, samt säkerställer den strukturella stabiliteten. Enhetliga bestämmelser som säkerställer en minimilikviditet per dag och vecka införs. Fondförvaltarna ska få en bättre förståelse för sin investerarbas genom standardiserade strategier. Gemensamma bestämmelser införs som garanterar att penningmarknadsfonder investerar i diversifierade tillgångar av hög kvalitet och med hög kreditvärdighet. Dessa åtgärder ska säkerställa att fondens likviditet är tillräcklig för att klara investerarnas uttagsorder.

Penningmarknadsfondernas stabilitet säkerställs genom att man skapar tydliga och harmoniserade värderingsbestämmelser för de tillgångar som penningmarknadsfonderna investerar i. Dessa värderingsbestämmelser leder till att den uppenbara sanningen att penningmarknadsfonder är vanliga placeringsfonder som omfattas av kursvariationer synliggörs.

Vissa penningmarknadsfonder kommer att få möjlighet att behålla den redovisningsmetod som tillåter stabila tecknings- och uttagskurser förutsatt att de bygger upp tillräckliga kapitalreserver. Syftet med den här fondbufferten är att den ska absorbera kapitalmarknadernas inneboende marknadsrörelser. Detta bör även förhindra att försörjarna är oförberedda om deras penningmarknadsfond behöver tillskott utifrån. Bufferten ska uppgå till 3 % av de tillgångar som penningmarknadsfonden förvaltar. Att döma av de tillfällen då försörjare tvingades gå in med tillskott under krisen (123 tillfällen i penningmarknadsfonder i USA) uppgick tillskottet endast vid tre tillfällen till mer än 3 %. När *Reserve Primary Fund* föll 2008 förlorade fonden 3 % på grund av en exponering på 1,5 % i tillgångar i Lehman. Bufferten ger inte innehavarna av andelar i s.k. penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde (*constant NAV MMF*) fullständig garanti, men med den här nivån uppnår man en balans mellan behovet av en stabil och säker metod för denna fondmodell och förvaltarnas finansieringskapacitet. Kostnaderna för penningmarknadsfonden kommer att avhänga av varje förvaltares finansieringskostnader. Dessa kostnader får variera mellan 3 % och 10 % per år. Tillämpat på en buffert på 3 % skulle detta resultera i en ökning av förvaltningsavgifterna på mellan 0,09 % och 0,30 % per år. En del av denna kostnadsökning förväntas komma att betalas av förvaltaren medan resten kommer att övervältras på investerarna. Avgiftsökningen kommer att påverka den avkastning som investerare kan uppnå när de investerar i penningmarknadsfonder, men de kommer å andra sidan dra nytta av en produkt med ett ytterligare skyddslager mot marknadsrörelser i de underliggande tillgångarna.

Utöver dessa bestämmelser ska gemensamma bestämmelser om kreditvärdering säkerställa att fondförvaltare och investerare upphör att förlita sig på extern kreditvärdering som vid en nedgradering kan få en negativ inverkan på penningmarknaden. Dessa åtgärder kombineras med ökade krav på öppenhet, vilket ska säkerställa att investerarna verkligen förstår investeringens risk- och avkastningsprofil.

Den föreslagna förordningen bygger på det befintliga auktoriseringsförfarandet för fondföretag, vilket harmoniseras i direktivet om fondföretag (UCITS-direktivet). Den inför ett harmoniserat auktoriseringsförfarande för förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare), eftersom direktivet om AIF-förvaltare (AIFM-direktivet) överlåter auktorisationen av AIF-förvaltare till medlemsstaterna. Ett sådant harmoniserat förfarande för AIF-förvaltare ska spegla det harmoniserade auktoriseringsförfarande som eftersträvas för fondföretag. Förvaltarna kommer även fortsättningsvis att regleras av antingen UCITS- eller AIFM-direktivet, men förvaltare och fonder som omfattas av den här förordningen ska även följa de här specifika bestämmelserna för penningmarknadsfondprodukter.

Avsikten med dessa enhetliga bestämmelser är att skydda den inre marknadens integritet och öka dess stabilitet i syfte att minska effekterna av en ny kris. Investerarna får ett ökat medvetande om riskerna med dessa reglerade produkter och större säkerhet när det gäller det homogena investeringsförslag som förknippas med penningmarknadsfonder i EU. Förvaltarna gynnas av harmoniserade produktbestämmelser i hela EU. Emittenter av penningmarknadsinstrument drar fördel av en mer stabil miljö som bevarar penningmarknadsfondernas roll som finansieringsverktyg.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1. Samråd med berörda parter

Sedan början av 2012 har kommissionen haft flera samråd med representanter från många olika organisationer. Utbytet har skett i form av bilaterala och multilaterala möten, ett offentligt samråd om skuggbanksystemet, ett skriftligt offentligt samråd om

kapitalförvaltningsfrågor, inklusive penningmarknadsfonder, samt ett offentligt samråd om skuggbanksektorn. Under den här processen har kommissionen inhämtat stora mängder information om hur marknaden för penningmarknadsfonder och de olika segmenten fungerar, samt åsikter om de problem som måste lösas och hur det ska gå till.

2.1.1. Grönbok om skuggbanksystemet

Svaren på grönboken gav en bred bild av den europeiska skuggbanksektorn. Tack vare detta kunde man utarbeta mer riktade frågor om penningmarknadsfondernas verksamhet för ett offentligt samråd om kapitalförvaltning som inleddes i juli 2012. Det fanns också ett särskilt avsnitt om penningmarknadsfonder i den offentliga konferens som hölls i april 2012, där intressenter från EU och USA deltog. Representanter från myndigheterna och branschen, som bildade panelen om penningmarknadsfonder, presenterade sina åsikter om behovet av att reformera marknaden för penningmarknadsfonder i EU.

2.1.2. Samråd om kapitalförvaltning

Ett kapitel om penningmarknadsfonder har införts i ett bredare offentligt samråd om olika kapitalförvaltningsfrågor som publicerades den 26 juli 2012 (samrådet avslutades den 18 oktober 2012). Kommissionen fick in 56 svar rörande avsnittet om penningmarknadsfonder.

2.2. Konsekvensbedömning

I linje med sin strategi för bättre lagstiftning gjorde kommissionen en konsekvensbedömning där man undersökte olika strategiska alternativ. För att säkerställa penningmarknadsfondernas likviditet och stabilitet analyserade man totalt 16 alternativ. Samtliga alternativ analyserades mot de allmänna målen, det vill säga att öka den finansiella stabiliteten på inre marknaden och öka skyddet för dem som investerar i penningmarknadsfonder, men även mot initiativets mer specifika mål: i) Förhindra risken för smitta till realekonomin, ii) förhindra risken för smitta till försörjaren och iii) minska nackdelarna för dem som tar ut sina pengar sent, i synnerhet under pressade marknadsförhållanden.

Konsekvenserna analyserades, däribland kostnader och fördelar för de olika intressenterna, investerarna, förvaltarna, emittenterna av kortfristiga skuldpapper och försörjarna. Resultatet av analysen tyder på att det behövs ett mer stabilt ramverk för penningmarknadsfonder, med ökade likviditetsnivåer och en mer stabil struktur. De valda alternativen förväntas gynna penningmarknadsfonderna och penningmarknaden i allmänhet genom att öka motståndskraften under pressade marknadsvillkor. Resultaten ska bli en stabilare penningmarknadsmiljö i EU, vilket gynnar investerare, emittenter av kortfristiga skuldpapper och banker som är försörjare till penningmarknadsfonder.

GD Inre marknaden och tjänster träffade konsekvensbedömningsnämnden den 16 januari 2013. Nämnden analyserade konsekvensbedömningen och gjorde ett positivt uttalande den 18 januari 2013. Under mötet lämnade medlemmarna i nämnden kommentarer till GD Inre marknaden och tjänster i syfte att förbättra innehållet i konsekvensbedömningen, vilket ledde till några ändringar i det slutliga utkastet. Problemdefinitionen förbättrades så att den ger en bättre beskrivning av marknaderna för penningmarknadsfonder och beskrivningen utökades med ytterligare exempel från EU som i synnerhet illustrerar problemens gränsöverskridande dimension. Man kopplade ihop målen och alternativen med de identifierade problemen på ett bättre sätt och använde operativa mål som var lättare att kvantifiera. Konsekvenserna för investerarna samt kostnaderna för att följa bestämmelserna som åtgärderna skulle innefatta förklarades mer detaljerat. Konsekvenserna för medlemsstaterna och samstämmigheten när det gäller internationell lagstiftning beskrevs också på ett bättre sätt. Slutligen infördes även intressenternas åsikter, i synnerhet i de delar som analyserar och jämför de olika alternativen, på ett systematiskt sätt.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund och val av rättslig form

Artikel 114.1 i EUF-fördraget är den rättsliga grunden för en förordning om enhetliga bestämmelser för att förbättra den inre marknadens funktion. Genom tillsynsregler för produkter kan man begränsa de risker som förknippas med penningmarknadsfonder. Tillsynsreglerna reglerar i sig inte tillgången till kapitalförvaltningsverksamheter, utan styr hur sådana verksamheter bedrivs för att skydda investerarna och den finansiella stabiliteten. De bidrar till en smidig och säker funktion hos den inre marknaden.

För att uppnå målet med integritet på den inre marknaden, ska det enligt förslaget till lagstiftningsåtgärd införas ett regelverk för penningmarknadsfonder som ska förebygga risken för smitta och därmed ge ökat skydd för dem som investerar i penningmarknadsfonder och skapa större finansiell stabilitet. De föreslagna bestämmelserna inriktas särskilt på att säkerställa att fonden har tillräcklig likviditet för att klara investerarnas uttagsorder och att penningmarknadsfondernas struktur är tillräckligt säker för att klara negativa marknadsvillkor. En förordning anses vara det lämpligaste rättsliga instrumentet för att införa enhetliga krav som bland annat omfattar godtagbara tillgångar, diversifieringsbestämmelser, bestämmelser om kreditexponering, ränte- och likviditetsrisker, samt bestämmelser som rör auktorisering av de fonder som avser bedriva verksamhet inom penningmarknadsinvesteringar. Dessa utgörs i huvudsak av tillsynsregler för produkter som syftar till att göra penningmarknadsfonderna i EU säkrare och mer effektiva, och därigenom minska de tillhörande systemriskerna.

Verksamheter som vill etablera sig som fondförvaltare regleras av antingen UCITS- eller AIFM-direktivet. Fondförvaltarnas aktiviteter kommer att fortsätta att regleras av AIFM-och UCITS-direktiven, men de produktbestämmelser som omfattas av UCITS-ramverket kompletteras av produktbestämmelserna i den här förordningen.

3.2. Subsidiaritet och proportionalitet

De nationella regleringsmetoderna är per definition begränsade till den berörda medlemsstaten. Om penningmarknadsfondernas produkt- och likviditetsprofil regleras på nationell nivå kan det leda till att många olika produkter börjar säljas som penningmarknadsfonder. Detta skulle leda till förvirring hos investerarna och göra det svårare att skapa lika villkor i EU för alla dem som erbjuder penningmarknadsfonder till professionella eller privata investerare. Olika nationella strategier för de viktigaste egenskaperna i en penningmarknadsfond skulle också öka risken för smitta över gränserna, i synnerhet om emittenten och penningmarknadsfonden ligger i olika medlemsstater. Eftersom penningmarknadsfonder investerar i många olika finansiella instrument i hela EU skulle fallissemang hos en penningmarknadsfond (på grund av otillräcklig reglering på nationell nivå) få följdverkningar för regeringarnas och företagens finansiering i hela EU.

Eftersom många aktörer som erbjuder penningmarknadsfonder i Europa ligger i andra medlemsstater än de stater där fonden marknadsförs krävs ett stabilt ramverk för att undvika smitta över gränserna. Smitta över gränserna bör också undvikas mellan en penningmarknadsfond och dess försörjare, som ofta återfinns i en annan medlemsstat. Det gäller i synnerhet om försörjaren återfinns i en medlemsstat som saknar tillräckliga budgetresurser för att rädda en försörjare i fallissemang.

När det gäller proportionalitet skapas det i förslaget en balans mellan de offentliga intressen som står på spel och åtgärdens kostnadseffektivitet. Kraven på de olika parterna har kalibrerats noggrant. Närhelst det är möjligt har kraven utformats som minimistandarder (t.ex. likviditet per dag eller vecka, begränsningar när det gäller emittentkoncentration) och

lagstiftningskraven har anpassats så att de inte i onödan ska störa befintliga affärsmodeller (det lämnas bland annat utrymme för en lämplig övergångsperiod innan en penningmarknadsfond måste ha ett rörligt fondandelsvärde och operatörer har möjlighet att välja mellan stränga kapitalkrav eller att låta penningmarknadsfondens fondandelsvärde vara rörligt). I synnerhet har behovet att balansera investerarskyddet, undvika smitta över gränserna, marknadernas effektivitet, finansieringen av industrin i EU och kostnaderna för industrin vägts in när kraven utformades.

3.3. Konsekvenser för de grundläggande rättigheterna

Förslaget kan få konsekvenser för två av de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, nämligen näringsfriheten (artikel 16 och 22) och konsumentskyddet (artikel 38).

Målet för förslaget, det vill säga att säkerställa marknadens integritet och stabilitet, har ett allmänintresse, vilket motiverar vissa begränsningar i de ovan nämnda grundläggande rättigheterna. Näringsfriheten kan påverkas av de specifika målen att säkerställa tillräcklig likviditet, förhindra risken för smitta och öka skyddet för investerarnas intressen. Kärnan i denna grundläggande frihet respekteras dock i förslaget. De nya bestämmelser som föreslås kommer att stärka rätten till konsumentskydd (artikel 38), samtidigt som de grundläggande rättigheterna och principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt respekteras.

3.4. Närmare redogörelse för förslaget

Förslaget till en förordning om penningmarknadsfonder är strukturerat i nio kapitel.

3.4.1. Kapitel I – Allmänna bestämmelser (artiklarna 1–6)

I kapitel I behandlas de allmänna bestämmelserna, till exempel syftet med och omfattningen av de föreslagna bestämmelserna, definitionerna, auktorisationen av penningmarknadsfonder och den föreslagna förordningens samverkan med de befintliga bestämmelserna i direktiv 2009/65/EG (UCITS) och 2011/61/EU (AIFM-direktivet).

I artikel 1 anges syftet med och omfattningen av den föreslagna förordningen, som ska tillämpas på alla penningmarknadsfonder som etableras, förvaltas och/eller marknadsförs inom EU. Där anges också att kraven i förordningen är avsedda att vara uttömmande, det vill säga att de inte ska lämna något utrymme för ytterligare ”guldplätering” på nationell nivå. Penningmarknadsfonder är antingen fondföretag (UCITS) eller AIF-fonder som investerar i kortfristiga finansiella instrument och har specifika mål. I artikel 2 fastställs de viktiga definitioner som behövs för en enhetlig tillämpning av den föreslagna förordningen. Enligt artikel 3 ska företag för kollektiva investeringar auktoriseras som en penningmarknadsfond, antingen inom ramen det harmoniserade auktoriseringsförfarandet för fondföretag eller enligt det nya harmoniserade förfarandet för AIF-fonder som beskrivs i artikel 4. I artikel 5 föreskrivs att endast fonder som uppfyller förordningen ska få kallas penningmarknadsfond. Artikel 6 innehåller en beskrivning av samverkan mellan de befintliga bestämmelserna i UCITS- och AIFM-direktiven och den nya penningmarknadsförordningen, och där anges också att det i huvudsak är penningmarknadsfondens förvaltares ansvar att se till förordningen följs.

3.4.2. Kapitel II – Skyldigheter som omfattar penningmarknadsfondernas investeringsstrategier (artiklarna 7–20)

Kapitel II innehåller de bestämmelser om tillåtna investeringsstrategier som penningmarknadsfonden måste följa, till exempel godtagbara tillgångar, diversifiering, koncentration och investeringstillgångarnas kreditkvalitet.

I artikel 7 beskrivs förhållandet mellan bestämmelserna i UCITS-direktivet när det gäller investeringsstrategier och de föreslagna bestämmelserna om penningmarknadsfonders investeringsstrategier, med beaktande av att en penningmarknadsfond utgör en lex specialis i förhållande till de UCITS-bestämmelser som räknas upp i artikel 7. I artikel 8 beskrivs de fyra kategorier av finansiella tillgångar som en penningmarknadsfond kan investera i: penningmarknadsinstrument, inlåning till kreditinstitut, finansiella derivat och omvända repor (återköpsavtal). En penningmarknadsfond får inte investera i några andra tillgångar, syssla med s.k. blankning av penningmarknadsinstrument, skapa exponering mot aktier eller råvaror, låna ut eller låna värdepapper, ingå återköpsavtal eller syssla med annan värdepapperisering, eller låna eller låna ut pengar, eftersom dessa tillgångsklasser och beteenden skulle underminera penningmarknadsfondens likviditetsprofil. I artiklarna 9–13 beskrivs villkoren för de fyra kategorier av tillgångar som är godtagbara investeringar för en penningmarknadsfond närmare. Särskilt artikel 13 innehåller regler som syftar till att säkerställa att de säkerheter som erhålls i utbyte mot ett återköpsavtal (repa) är tillräckligt likvida för att vid behov medge en snabb försäljning.

Artikel 14 innehåller närmare bestämmelser om diversifiering av godtagbara investeringstillgångar som en penningmarknadsfond måste följa, till exempel övre gräns för hur stor andel en enskild emittent får utgöra (som en procentandel av penningmarknadsfondens förvaltade tillgångar) och bestämmelser om den maximala riskexponering som en penningmarknadsfond får ha gentemot en enda motpart. I artikel 15 anges å andra sidan maxgränser för hur stort innehav en penningmarknadsfond (som investerare) får ha i en enda emittent (koncentrationsbegränsningar). För att kunna minska den mekaniska tilltron till externa kreditvärderingar innehåller artiklarna 16–19 närmare bestämmelser om intern bedömning av kreditkvaliteten hos en penningmarknadsfonds investeringsinstrument. I artikel 20 beskrivs styrkraven för den interna kreditvärderingen, i synnerhet den högre ledningens roll.

3.4.3. Kapitel III – Skyldigheter som omfattar penningmarknadsfondernas riskhantering (artiklarna 21–25)

I kapitel III behandlas riskhanteringsaspekter, till exempel löptids- och likviditetsprofil för penningmarknadsfondens tillgångar, beställningar av kreditbetyg och strategier för att lära känna kunden, samt de stresstester som en penningmarknadsfond måste införa.

De nya bestämmelserna om vägd genomsnittlig löptid (WAM) och vägd genomsnittlig livslängd (WAL), i kombination med kraven på tillgångar som förfaller per dag och per vecka, är nödvändiga för att öka penningmarknadsfondernas likviditet och därmed förmågan att tillgodose investerarnas uttagsorder. Artikel 21 innehåller den viktiga bestämmelsen om den löptidsprofil som penningmarknadsfonder med kort löptid måste följa. Artikel 22 innehåller motsvarande bestämmelser för standardiserade penningmarknadsfonder, som investerar i mer långfristiga instrument än en kortfristig penningmarknadsfond. Standardiserade penningmarknadsfonder har olika löptidsbegränsningar, som exempelvis vägd genomsnittlig livslängd (WAL) och vägd genomsnittlig löptid (WAM), och kan använda en lägre diversifieringsgräns för investeringar i penningmarknadsinstrument emitterade av samma företag. Dessa särdrag är förenliga med standardiserade penningmarknadsfonders målsättning att erbjuda en avkastning som är något överstiger penningmarknadsräntor. Särdragen i denna penningmarknadsfondskategori överensstämmer också med det faktum att standardiserade penningmarknadsfonder inte kan förvaltas som en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde (constant NAV MMF) (artikel 22.5) och därför är mindre utsatt för risken för massiva utflöden.

Enligt artikel 23 får en penningmarknadsfond inte begära eller finansiera en extern kreditvärdering. Detta kompletterar bestämmelserna om intern kreditbedömning i artiklarna 16–19. I artikel 24 införs krav på att ”lära känna kunden”. Syftet med dessa bestämmelser är att underlätta för penningmarknadsfonder att förutsäga uttagscyklerna. Artikel 25 innehåller bestämmelser om stresstester.

3.4.4. Kapitel IV – Värderingsbestämmelser (artiklarna 26–28)

I kapitel IV behandlas värderingen av en penningmarknadsfonds investeringstillgångar och beräkningen av penningmarknadsfondens fondandelsvärde.

Artiklarna 26–28 innehåller bestämmelser om hur en penningmarknadsfond ska värdera sina enskilda investeringstillgångar, beräkna fondandelsvärdet eller andelen i penningmarknadsfonden, samt hur ofta det ska ske. I allmänhet förespråkar man värdering till marknadsvärde, men penningmarknadsfonden kan även använda modellvärdering, om värdering till marknadsvärde inte är möjligt eller marknadsdata inte håller tillräckligt hög kvalitet. Penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde har även möjlighet att värdera tillgångar till nettokostnad. Den metod som man väljer för att beräkna fondandelsvärdet är av särskild vikt när man emitterar eller löser in andelar i en penningmarknadsfond (artikel 26).

3.4.5. Kapitel V – Specifika krav på penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde (artiklarna 29–34).

Kapitel V innehåller specifika krav för penningmarknadsfonder som värderar sina tillgångar till nettokostnad eller anger att man har ett fast fondandelsvärde eller avrundar det fasta fondandelsvärde till närmaste procentenhet – s.k. penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde (constant NAV MMF).

Artikel 29 innehåller specifika auktoriseringskrav som gäller endast för penningmarknadsfonder som använder nettokostnad för att värdera sina tillgångar eller anger att man har ett fast fondandelsvärde eller avrundar det fasta fondandelsvärdet till närmaste procentenhet. Penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde måste inrätta och alltid ha en buffert som uppgår till minst 3 % av det totala värdet av fondens tillgångar. I artikel 30 beskrivs buffertens sammansättning (*fondbufferten*), medan dess funktion beskrivs i artikel 31. Framförallt innehåller artikel 31 en bestämmelse om att fondbufferten endast får användas för att kompensera för skillnaden mellan det fasta fondandelsvärdet och det ”verkliga” värdet av en fondandel. Dessutom innehåller artikel 31 bestämmelser om debiteringar och krediteringar av fondbufferten. I artiklarna 32–34 fastställs slutligen skyldigheten att fylla på bufferten och konsekvenserna om detta inte sker.

3.4.6. Kapitel VI – Externt tillskott (artiklarna 35–36)

Kapitel VI innehåller bestämmelser om tillskott utifrån. Där fastslås att penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde endast får ta emot tillskott via fondbufferten, medan andra penningmarknadsfonder som regel inte får ta emot något tillskott utifrån.

I artikel 35 beskrivs vad som ska förstås med externt tillskott och det lämnas en icke-uttömmande uppräkning av exempel på externt tillskott. Syftet med artikeln är att säkerställa att alla tillskott från ”försörjare” beviljas penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde via den öppna mekanism som beskrivs i artikel 31, det vill säga via en fondbuffert, och att behöriga myndigheter, om de beviljar tillskott från försörjare till andra penningmarknadsfonder, endast tillåter tillfälliga tillskott som motiveras av exceptionella omständigheter som kan kopplas till den finansiella stabiliteten (artikel 36).

3.4.7. Kapitel VII – Insynskrav (artiklarna 37–38)

Kapitel VII innehåller bestämmelser om öppenhet när penningmarknadsfonder marknadsförs till investerare och rapporteringskrav till behöriga myndigheter.

Artikel 37 innehåller särskilda insynskrav för penningmarknadsfonder med utökad löptid och penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde. I artikel 38 fastställs rapporteringskrav för alla penningmarknadsfonder som gäller utöver kraven enligt direktiven 2009/65 och 2011/61.

3.4.8. Kapitel VIII – Tillsyn (artiklarna 39–42)

Kapitel VIII innehåller de gällande bestämmelserna för tillsynen av penningmarknadsfonder. I artikel 39 finns en förklaring av de olika roller som behöriga myndigheter, penningmarknadsfonderna och penningmarknadsfondernas förvaltare har. I artikel 40 anges att behöriga myndigheters befogenheter enligt UCITS- och AIFM-direktiven även ska utövas genom hänvisning till den föreslagna förordningen. Artikel 41 behandlar Esmas befogenheter, medan det i artikel 42 föreskrivs ett samarbete mellan myndigheterna.

3.4.9. Kapitel IX – Slutbestämmelser (artiklarna 43–46)

Kapitel IX innehåller bestämmelser om behandlingen av befintliga fondföretag och AIF-fonder som fungerar som penningmarknadsfonder och hur man ska se till att de följer de nya bestämmelserna för penningmarknadsfonder samt en översynsklausul för tillämpningen av fondbuffertar på vissa penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde. Särskilt i artikel 43 anges hur befintliga fondföretag och AIF-fonder som uppfyller kriterierna i definitionen på en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde gradvis bör bygga upp fondbufferten. I artikel 45 anges att tillämpningen av fondbuffertar på penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde som inriktar sina portföljer på skuldpapper som utfärdats eller garanterats av medlemsstater bör ses över senast tre år efter ikraftträdandet av denna förordning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Arbetet med att reformera penningmarknadsfonderna har skett i nära samråd med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma). Kommissionsexperter inom området fondförvaltning har varit i regelbunden kontakt med sina motparter inom Esma, både i samband med en operativ arbetsgrupp om penningmarknadsfonder och i samband med ständiga portföljförvaltningskommittén som inrättats inom Esma.

Esma avbröt sitt pågående arbete om penningmarknadsfonder när kommissionen offentliggjorde sina avsikter att föreslå en lagstiftning inom området, som bland annat skulle införliva vissa principer i de befintliga CESR- och Esma-riktlinjerna om penningmarknadsfonder i själva primärlagstiftningen. Anledningen var att Esma redan hade inlett ett arbetsflöde om ”alternativa kreditvärderingsmetoder” som syftade till att ersätta de kreditbetyg som kreditvärderingsföretagen delar ut till penningmarknadsinstrument. Esma har avbrutit detta arbetsflöde i väntan på ett formellt mandat till följd av den föreslagna lagstiftningen. Dessutom arbetar Esma, som en del i sin strävan att upprätta konvergens inom området penningmarknadsfonder, redan med att skapa en databas om tillsynspraxis och anslutning till de befintliga riktlinjerna.

Esma är med andra ord redan väl rustad att uppfylla mandatet i den föreslagna förordningen, eftersom allt arbete redan hade påbörjats innan kommissionens förslag om penningmarknadsfonder.

Under de här omständigheterna har kommissionen inte identifierat några konsekvenser för EU:s budget. Mot bakgrund av ovanstående kommer det inte att krävas någon ytterligare finansiering eller budgetposter för att Esma ska utföra de uppgifter som myndigheten kommer

att anförtros enligt den föreslagna lagstiftningen: att utarbeta en alternativ kreditvärderingsmetod och upprätta en databas över godkända penningmarknadsfonder. Dessa uppgifter är, vilket beskrivs ovan, redan en del av väletablerade arbetsflöden inom Esma.

Arbetet med att definiera operativa bestämmelser inom området penningmarknadsfonder ingår dessutom redan i Esmas ansvarsområden. Som en del av den övergripande uppgiften att övervaka och skapa ett samstämmigt regelverk inom området fondföretag har Esma redan avsatt personalresurser för att utarbeta politiska verktyg och tillsynsverktyg för penningmarknadsfonder, en särskild kategori av fonder som regleras som fondföretag eller som AIF-fonder.

Med anledning av detta utfärdade CESR, föregångaren till Esma, redan i maj 2010 omfattande riktlinjer avseende penningmarknadsfonder (CESR 10/049).

Under 2012 genomförde Esma en resursintensiv expertutvärdering i syfte att bedöma hur medlemsstaterna tillämpade riktlinjerna i praktiken (tolv medlemsstater tillämpade riktlinjerna medan åtta ännu inte införlivat dem i sin egen regleringspraxis).

År 2013 kompletterades riktlinjerna för penningmarknadsfonder av ett detaljerat frågeformulär.

2013/0306 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om penningmarknadsfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Penningmarknadsfonder erbjuder kortfristig finansiering till finansiella institut, företag eller regeringar. Genom att tillhandahålla finansiering till dessa enheter bidrar penningmarknadsfonder till finansieringen av EU:s ekonomi.

(2) På efterfrågesidan erbjuder penningmarknadsfonder ett verktyg för kortfristig penninghantering som ger en hög grad av likviditet, diversifiering, stabilt värde på det investerade kapitalet och marknadsbaserad avkastning. Penningmarknadsfonder används främst av företag som vill investera sina överskottsmedel under en kortare tid. Penningmarknadsfonder utgör därför en viktig länk mellan efterfrågan och tillgången på kortfristiga pengar.

(3) Händelser som inträffade under finanskrisen har belyst flera egenskaper hos penningmarknadsfonder som gör dem sårbara när förhållandena är svåra på finansmarknaderna och som därför kan sprida eller förstärka risker i hela finanssystemet. När priserna på en tillgång i vilken penningmarknadsfonden har investerat börjar falla, i synnerhet när marknaden är pressad, kan penningmarknadsfonden inte alltid hålla sitt löfte att lösa in andelar omedelbart och behålla värdet på de andelar som penningmarknadsfonden emitterat till investerarna. Det är en situation som kan utlösa massiva och plötsliga uttagsorder, vilket kan få omfattande makroekonomiska konsekvenser.

(4) Stora uttagsorder tvingar penningmarknadsfonderna att sälja en del av sina investeringstillgångar på en fallande marknad, vilket ytterligare ökar likviditetskrisen. Under sådana omständigheter kan penningmarknadens emittenter drabbas av allvarliga finansieringssvårigheter om marknaden för kommersiella papper och andra penningmarknadsinstrument urholkas. Eventuell smitta som överförs till marknaden för kortfristig finansiering skulle även leda till direkta och stora problem för

[2] EUT C [...], [...], s [...].

finansieringen av finansiella institutioner, företag och regeringar, det vill säga ekonomin.

(5) Kapitalförvaltare som har stöd av försörjare kan besluta om tillskott av diskretionära medel för att upprätthålla penningmarknadsfondens likviditet och stabilitet. Försörjarna tvingas dock ofta ge tillskott till sina penningmarknadsfonder när värdet faller på grund av ryktesrisken och rädsla för att paniken ska sprida sig till försörjarens övriga verksamhet. Tillskottet kan, beroende på fondens storlek och uttagstrycket, uppgå till summor som överskrider försörjarens tillgängliga reserver. Därför är det viktigt att skapa ett regelverk med enhetliga bestämmelser för att förhindra fallissemang hos försörjaren och risken för smitta till andra enheter som försörjer penningmarknadsfonder.

(6) För att bevara integriteten och stabiliteten på den inre marknaden genom att främja mer motståndskraftiga penningmarknadsfonder och begränsa smittkanalerna krävs bestämmelser för driften av penningmarknadsfonder, i synnerhet när det gäller sammansättningen av penningmarknadsfondernas portfölj. Enhetliga bestämmelser i hela EU krävs för att säkerställa att penningmarknadsfonderna omedelbart kan betala ut pengar till investerarna, i synnerhet under pressade marknadsvillkor. Enhetliga bestämmelser för penningmarknadsfondernas portfölj krävs också för att säkerställa att penningmarknadsfonderna klarar massiva och plötsliga uttagsorder från en stor grupp investerare.

(7) Enhetliga bestämmelser om penningmarknadsfonder är även nödvändiga för att säkerställa en väl fungerande kortfristig finansieringsmarknad för finansiella institutioner, företagsemittenter av kortfristiga skulder och regeringar. De är också nödvändig för att säkerställa lika behandling av investerare i penningmarknadsfonder och för att undvika att de som löser in sina andelar sent ska drabbas av ytterligare nackdelar om uttagen stoppas tillfälligt eller om en penningmarknadsfond måste likvideras.

(8) Det är nödvändigt med en harmonisering av tillsynskraven när det gäller penningmarknadsfonder, med tydliga bestämmelser som anger penningmarknadsfondernas och deras förvaltares direkta skyldigheter i hela EU. Detta skulle förstärka penningmarknadsfondernas stabilitet som källa till kortfristig finansiering för regeringar och företagssektorn i hela EU. Det skulle också säkerställa att penningmarknadsfonder fortsätter att vara ett pålitligt verktyg för industrins kontanthanteringsbehov inom EU.

(9) I avsaknad av en förordning om penningmarknadsfonder kan olika åtgärder antas på nationell nivå, vilket sannolikt skulle leda till väsentlig snedvridning av konkurrensen till följd av stora skillnader i de grundläggande standarderna för investeringsskydd. Olika krav på portföljsammansättning, godtagbara tillgångar, tillgångarnas löptid, likviditet och diversifiering, samt kreditkvaliteten hos emittenter av penningmarknadsinstrument leder till olika nivåer av investerarskydd på grund av de olika risknivåer som kopplas till det investeringsförslag som förknippas med en penningmarknadsfond. Om inte strikta gemensamma bestämmelser för penningmarknadsfonder på den inre marknaden antas kan det förhindra ett enhetligt investerarskydd och ge investerarna olika incitament att lösa in sina investeringar, och därigenom utlösa en rusning. Det är därför nödvändigt att undvika smitta till marknaden för kortfristig finansiering och till penningmarknadsfondernas försörjare, vilket skulle äventyra stabiliteten på EU:s finansmarknader, genom att anta enhetliga bestämmelser.

(10) De riktlinjer för penningmarknadsfonder som antogs av Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) för att skapa lika villkor för penningmarknadsfonder inom EU hade ett år efter det att de trätt i kraft endast tillämpats av 12 medlemsstater, vilket visar att det fortfarande finns skillnader mellan de nationella bestämmelserna. Olika nationella strategier löser inte problemet med sårbarheten hos penningmarknaderna i EU, vilket blev tydligt under finanskrisen, och minskar inte smittrisken. Detta äventyrar den inre marknadens funktion och stabilitet. Gemensamma bestämmelser för penningmarknadsfonder skulle ge en hög nivå av investerarskydd, och skulle förhindra och minska eventuella smittrisker till följd av eventuella rusningar hos dem som investerat i penningmarknadsfonder.

(11) De nya bestämmelserna för penningmarknadsfonder är nära kopplade till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG[3] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU[4], eftersom de utgör det ramverk som styr etableringen, förvaltningen och marknadsföringen av penningmarknadsfonder i EU.

(12) Inom EU kan företag för kollektiva investeringar fungera som företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och förvaltas av fondföretagsförvaltare, investeringsföretag som auktoriserats enligt direktiv 2009/65/EG eller som alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som auktoriserats eller registrerats enligt direktiv 2011/61/EU. De nya bestämmelserna om penningmarknadsfonder kompletterar bestämmelserna i de direktiven. Därför ska de nya enhetliga bestämmelserna om penningmarknadsfonder gälla i tillägg till dem som anges i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU. Samtidigt ska tillämpningen av ett antal bestämmelser som för fondföretagens investeringsstrategier i kapitel VII i direktiv 2009/65/EG uttryckligen upphöra och specifika produktbestämmelser ska fastställas i de nya enhetliga bestämmelser som gäller för penningmarknadsfonder.

(13) Harmoniserade bestämmelser bör gälla för företag för kollektiva investeringar vars egenskaper motsvarar egenskaperna hos penningmarknadsfonder. Efterlevnad av de nya bestämmelserna för penningmarknadsfonder bör vara obligatorisk för fondföretag och AIF-fonder som investerar i kortfristiga tillgångar, till exempel penningmarknadsinstrument eller inlåning, eller ingår omvända repor eller vissa derivatkontrakt med enda syfte att säkra inneboende risker i andra investeringar i fonden, och som har som mål att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller bevara investeringarnas värde.

(14) Penningmarknadsfondernas särskilda karaktär är resultatet av en kombination av de tillgångar i vilka de investerar och de mål de eftersträvar. Målet att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan och målet att bevara värdet på en investering utesluter inte varandra. En penningmarknadsfond kan ha antingen ett av målen eller båda målen samtidigt.

(15) Målet att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan bör tolkas i en vidare mening. Den förutspådda avkastningen måste inte ligga perfekt i linje med Eonia, Libor, Euribor eller någon annan relevant penningmarknadsränta. Målet att

---

[3] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (**EUT L 302, 17.11.2009, s. 32**).

[4] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (**EUT L 174, 1.7.2011, s. 1**).

överträffa penningmarknadsräntan med en låg marginal bör inte leda till att ett fondföretag eller AIF-fond ställs utanför räckvidden för de nya enhetliga bestämmelserna.

(16) Målet att bevara investeringens värde ska inte uppfattas som att fonden utlovar en kapitalgaranti. Det är ett mål som fondföretaget eller AIF-fonden strävar efter. Om värdet på investeringarna skulle falla betyder det inte att företaget för kollektiva investeringar har bytt ut målet att bevara värdet på en investering.

(17) Det är viktigt att fondföretag och AIF-fonder som har penningmarknadsfondens egenskaper identifieras som penningmarknadsfonder, och att deras kapacitet att fortlöpande efterleva de nya enhetliga bestämmelserna om penningmarknadsfonder uttryckligen verifieras. Av det skälet bör behöriga myndigheter auktorisera penningmarknadsfonder. För fondföretag bör auktoriseringen som penningmarknadsfond vara en del av auktoriseringen som fondföretag i enlighet med det harmoniserade förfarande som beskrivs i direktiv 2009/65/EG. Eftersom AIF-fonder inte omfattas av det harmoniserade auktoriserings- och tillsynsförfarandet i direktiv 2011/61/EU, måste gemensamma grundregler för auktorisering som speglar de befintliga harmoniserade bestämmelserna för fondföretag införas. Ett sådant förfarande bör säkerställa att en AIF-fond som auktoriseras som en penningmarknadsfond förvaltas av en AIF-förvaltare som är auktoriserad i enlighet med direktiv 2011/61/EU.

(18) För att säkerställa att alla företag för kollektiva investeringar som uppvisar penningmarknadsfondens egenskaper omfattas av de nya gemensamma bestämmelserna för penningmarknadsfonder bör användning av beteckningen *penningmarknadsfond* eller någon annan beteckning som skulle tyda på att ett företag för kollektiva investeringar delar penningmarknadsfondens egenskaper förbjudas, om inte denna förordning är uppfylld. För att förhindra att bestämmelserna för penningmarknadsfonder kringgås bör behöriga myndigheter övervaka den marknadspraxis som företag för kollektiva investeringar etablerat eller marknadsför i sin jurisdiktion för att verifiera att de inte missbrukar beteckningen penningmarknadsfond eller antyder att de är en penningmarknadsfond utan att följa det nya regelverket.

(19) De nya bestämmelserna som gäller för penningmarknadsfonder bör bygga på det befintliga regelverk som upprättas genom direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU och de akter som antagits för tillämpningen av dem. Därför ska de produktbestämmelser som rör penningmarknadsfonder gälla i tillägg till de produktbestämmelser som fastställs i den befintliga EU-lagstiftningen, såvida inte tillämpningen uttryckligen ska upphöra. Dessutom bör de förvaltnings- och marknadsföringsbestämmelser som fastställs i det befintliga regelverket gälla för penningmarknadsfonder baserat på om de är fondföretag eller AIF-fonder. På samma sätt ska bestämmelserna för tillhandahållande av tjänster över gränserna och etableringsfriheten i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU även gälla penningmarknadsfondernas gränsöverskridande verksamheter.

(20) Fondföretag och AIF-fonder kan ha olika juridisk form som inte nödvändigtvis innebär att de är juridiska personer, och därför bör de bestämmelser som kräver att penningmarknadsfonder vidtar åtgärder även uppfattas så att de avser penningmarknadsfondens förvaltare, om penningmarknadsfonden i fråga är bildad som ett fondföretag eller en AIF-fond som inte kan agera på egen hand eftersom den inte är en juridisk person.

(21) Bestämmelser om penningmarknadsfondens portfölj skulle kräva en tydlig identifiering av godtagbara tillgångskategorier för penningmarknadsfonder och de villkor som gäller för en kvalificering. För att säkerställa penningmarknadsfondernas integritet är det också önskvärt att man förbjuder penningmarknadsfonder att utföra vissa finansiella transaktioner som skulle äventyra deras investeringsstrategi och mål.

(22) Penningmarknadsinstrument är överlåtbara instrument som normalt handlas på penningmarknaden, till exempel statsskuldsväxlar, kommunala skuldväxlar, bankcertifikat, företagscertifikat, bankaccepter eller omsättningsbara medel- och kortfristiga skuldväxlar. De bör vara godtagbara investeringar för penningmarknadsfonder endast om de uppfyller löptidsgränserna och anses av penningmarknadsfonden hålla hög kreditkvalitet.

(23) Penningmarknadslån som säkras av andra tillgångar (Asset Backed Commercial Paper) bör betraktas som godtagbara penningmarknadsinstrument i den mån de uppfyller ytterligare krav. Eftersom vissa värdepapperiseringar under krisen var särskilt instabila, är det nödvändigt att införa löptidsbegränsningar och kvalitetskriterier på de underliggande tillgångarna. Inte alla underliggande tillgångskategorier bör vara godtagbara, eftersom vissa visade sig vara mer instabila än andra. Av denna anledning bör de underliggande tillgångarna uteslutande bestå av kortfristiga skuldinstrument som har utfärdats av företag inom ramen för sin affärsverksamhet, såsom växelfordringar. Instrument såsom billån och finansiell leasing, leasing av utrustning, konsumentlån, hypotekslån, kreditkortsfordringar eller någon annan typ av instrument som är knutna till konsumenters förvärv eller finansiering av tjänster eller varor bör inte vara godtagbara. Esma bör anförtros att utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn som ska läggas fram för kommissionen för godkännande vad gäller de villkor och omständigheter enligt vilka den underliggande exponeringen eller pool av exponeringar uteslutande anses består av företagsskuld och de villkor och numeriska tröskelvärden som avgör när företagsskuld håller hög kreditkvalitet och är likvid.

(24) En penningmarknadsfond bör endast tillåtas investera i inlåning om den kan ta ut pengarna när som helst. Den faktiska möjligheten att ta ut pengarna påverkas negativt om uttagsavgiften för ett förtida uttag är så hög att den överstiger den upplupna räntan före uttag. Av det skälet bör penningmarknadsfonder vara försiktiga med inlåning i kreditinstitut som tar ut uttagsavgifter över genomsnittet eller alltför lång inlåning om detta resulterar i för höga uttagsavgifter.

(25) Finansiella derivatinstrument bör endast vara kvalificerade som investeringar för en penningmarknadsfond om syftet är att säkra ränte- och valutarisk, och bör endast ha räntor, valutor eller index som underliggande instrument. Användning av derivat för andra syften eller som har någon annan underliggande tillgång bör förbjudas. Derivat bör endast användas som ett komplement till fondstrategin och inte som ett huvudsakligt verktyg för att uppnå fondens mål. Om en penningmarknadsfond investerar i tillgångar i en annan valuta än fondens valuta förväntas förvaltaren av penningmarknadsfonden säkra hela valutariskexponeringen, inklusive via derivat.

(26) Omvända repor kan användas av penningmarknadsfonder som ett sätt att låna ut överskottsmedel på mycket kortfristig basis, förutsatt att positionen är fullt säkerställd. För att skydda investerarnas intressen måste det säkerställas att den säkerhet som ställs inom ramen för den omvända repan är av hög kvalitet. Inga andra effektiva portföljförvaltningstekniker, däribland utlåning och lån av värdepapper, bör användas

av penningmarknadsfonder, eftersom de kan påverka penningmarknadsfondens möjligheter att uppnå sina investeringsmål.

(27) För att begränsa penningmarknadsfondernas risktagande måste motpartsrisken minskas genom att penningmarknadsfondernas portföljer omfattas av tydliga diversifieringskrav. Därför måste även omvända repor vara fullt säkerställda och för att begränsa den operativa risken får en motpart i omvända repor inte stå för mer än 20 % av penningmarknadsfondens tillgångar. OTC-derivat (*over-the-counter*) bör omfattas av förordning (EU) nr 648/2012[5].

(28) Av försiktighetsskäl och för att undvika att en penningmarknadsfond utövar väsentligt inflytande över ledningen hos en emittent måste alltför stor koncentration av en penningmarknadsfond i investeringar från samma emittent undvikas.

(29) Penningmarknadsfonden bör ha en skyldighet att investera i godtagbara tillgångar av hög kvalitet. Därför bör penningmarknadsfonder ha ett ansvarsfullt och rigoröst förfarande för internbedömning för att fastställa kreditkvaliteten hos de penningmarknadsinstrument i vilka man avser investera. I enlighet med EU-lagstiftning som begränsar alltför stor tilltro till kreditbetyg är det viktigt att penningmarknadsfonder undviker att mekaniskt förlita sig på kreditvärderingsföretagens kreditbetyg när de bedömer de godtagbara tillgångarnas kvalitet. Därför bör penningmarknadsfonden upprätta ett internt kreditvärderingssystem som baseras på en harmoniserad betygsskala och ett förfarande för internbedömning.

(30) I syfte att undvika att penningmarknadsfondernas förvaltare använder olika bedömningskriterier för att utvärdera kreditrisken hos ett penningmarknadsinstrument och på så sätt tillskriva samma instrument olika riskegenskaper måste alla förvaltare förlita sig på samma kriterier. Därför bör betygskriterierna definieras exakt och harmoniseras. Exempel på interna betygskriterier är kvantitativa mått på instrumentets emittent, till exempel nyckeltal, balansräkningsdynamik, lönsamhetsriktlinjer, som utvärderas och jämförs med likvärdiga företag och koncerner i samma bransch, kvalitativa mått på instrumentets emittent, till exempel ledningens effektivitet, företagsstrategi, som analyseras i syfte att fastställa att emittentens övergripande strategi inte påverkar den framtida kreditkvaliteten negativt. De högsta interna kreditbetygen bör spegla att emittenten av instrumentet alltid har högsta kreditvärdighet.

(31) För att kunna utarbeta ett öppet och sammanhängande internt kreditvärderingssystem bör förvaltaren dokumentera de rutiner som används för internbedömningen. Detta bör säkerställa att man alltid följer en uppsättning tydliga regler som kan övervakas och att de intressenter som så önskar kan få information om den metod som används.

(32) För att minska portföljrisken för penningmarknadsfonder är det viktigt att ange löptidsbegränsningar samt maxgränser för tillåten vägd genomsnittlig löptid (WAM) och tillåten vägd genomsnittlig livslängd (WAL).

(33) Vägd genomsnittlig löptid används för att mäta en penningmarknadsfonds känslighet för förändringar i penningmarknadsräntor. När förvaltare fastställer den vägda genomsnittliga löptiden bör de ta hänsyn till effekterna av finansiella derivatinstrument, inlåning och omvända repor och låta dem återspeglas i penningmarknadsfondens ränterisk. När en penningmarknadsfond ingår ett swappavtal

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (**EUT L 201, 27.7.2012, s. 1**).

för att få exponering mot ett instrument med fast ränta i stället för rörlig ränta ska detta tas med i beräkningen när den vägda genomsnittliga löptiden fastställs.

(34) Vägd genomsnittlig livslängd används för att mäta kreditrisken, eftersom ju längre återbetalningen av kapitalbeloppet fördröjs, desto högre är kreditrisken. Vägd genomsnittlig livslängd används också för att begränsa likviditetsrisken. Vid beräkning av den vägda genomsnittliga livslängden för ett värdepapper med rörlig ränta och strukturerade finansiella instrument kan man till skillnad från i beräkningar av vägd genomsnittlig löptid inte använda de datum då räntan fastställs; i stället används det finansiella instrumentets fastställda slutliga förfallodag. Den löptid som används för att beräkna den vägda genomsnittliga livslängden är den återstående löptiden till den lagliga inlösendagen, eftersom det är det enda datum då förvaltningsföretaget kan vara säkert på att instrumentet återbetalats. Instrumentets egenskaper, till exempel möjligheten till inlösen på specifika datum, s.k. säljoptioner, kan inte tas i beaktande vid beräkningen av vägd genomsnittlig livslängd.

(35) För att stärka penningmarknadsfondernas kapacitet att klara uttagsorder och förhindra att penningmarknadsfondernas tillgångar likvideras till kraftigt diskonterade priser bör penningmarknadsfonder alltid ha ett minimibelopp i likvida tillgångar som förfaller varje dag eller vecka. För att beräkna andelen tillgångar som förfaller varje dag och vecka ska tillgångens lagliga inlösendag användas. Förvaltarens möjlighet att säga upp ett kontrakt på kort sikt kan tas med i beräkningen. Om till exempel en omvänd repa kan sägas upp med en dags varsel ska den betraktas som en tillgång som förfaller på daglig basis. Om förvaltaren har möjlighet att ta ut pengar från ett inlåningskonto med en dags varsel kan det räknas som en tillgång som förfaller på daglig basis.

(36) Eftersom penningmarknadsfonder får investera i tillgångar med olika löptider bör investerare kunna skilja mellan olika penningmarknadsfondskategorier. Därför bör penningmarknadsfonder klassificeras som antingen kortfristiga penningmarknadsfonder eller som standardiserade penningmarknadsfonder. Kortfristiga penningmarknadsfonder har som mål att erbjuda en avkastning i nivå med gällande penningsmarknadsräntor och samtidigt säkerställa högsta möjliga säkerhet för investerarna. Med korta WAM och WAL hålls löptidsrisken och kreditrisken i kortfristiga penningmarknadsfonder på en låg nivå.

(37) Standardiserade penningmarknadsfonder har som mål att erbjuda en avkastning som ligger något över penningmarknadens avkastning, och investerar därför i tillgångar med förlängd löptid. För att uppnå denna överavkastning bör denna kategori penningmarknadsfonder tillåtas tillämpa utökade gränser för portföljens risk, till exempel vägd genomsnittlig löptid och vägd genomsnittlig livslängd.

(38) Enligt bestämmelserna i artikel 84 i direktiv 2009/65/EG har förvaltare av penningmarknadsfonder som är fondföretag möjlighet att i undantagsfall och om omständigheterna så kräver tillfälligt stoppa fonduttagen. Enligt bestämmelserna i artikel 16 i direktiv 2011/61/EU och artikel 47 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013[6] får förvaltare av penningmarknadsfonder som är AIF-fonder använda särskilda arrangemang för att hantera en oförmodat uppkommen illikviditet hos fondens tillgångar.
Det är viktigt att riskhanteringen i penningmarknadsfonder inte påverkas av

[6] Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (**EUT L 83, 22.3.2013, s. 1**).

kortfristiga beslut som grundar sig på penningmarknadsfondens kreditbetyg. Därför måste det vara förbjudet för penningmarknadsfonder eller deras förvaltare att begära att penningmarknadsfonden betygsätts av ett kreditvärderingsföretag för att undvika att detta befintliga betyg används i marknadsföringssyfte. Penningmarknadsfonden eller dess förvaltare bör också avhålla sig från att använda alternativa metoder för att låta betygsätta penningmarknadsfonden. Om penningmarknadsfonden betygsätts externt, antingen på ett kreditvärderingsföretags eget initiativ eller på begäran av en tredje part som är oberoende från penningmarknadsfonden eller förvaltaren och inte agerar på uppdrag av någon av dem, bör penningmarknadsfondens förvaltare avhålla sig från att förlita sig på kriterier som kopplas till det externa kreditbetyget.

(39) För att säkerställa lämplig likviditetshantering måste penningmarknadsfonden upprätta sunda strategier och rutiner för att lära känna sina investerare. De strategier som förvaltaren måste införa bör hjälpa till att skapa en förståelse för penningmarknadsfondens investerarbas och syfta till att försöka förutse stora fonduttag. För att undvika att penningmarknadsfonden ställs inför plötsliga stora uttag bör man särskilt observera stora investerare som utgör en stor andel av penningmarknadsfondens tillgångar, till exempel en investerare som har en större andel av tillgångarna än som förfaller på daglig basis. I så fall bör penningmarknadsfonden öka sin andel av tillgångar som förfaller varje dag så att de matchar investeraren i fråga. Förvaltaren bör om möjligt undersöka investerarnas identitet, även om de representeras av förvaltarkonton, portaler eller andra indirekta köpare.

(40) Som en del av ansvarsfull riskhantering bör penningmarknadsfonder regelbundet utföra stresstester. Förvaltare av penningmarknadsfonder förväntas agera i syfte att stärka penningmarknadsfondens stabilitet om resultaten av stresstesterna visar att finns en sårbarhet.

(41) För att spegla det verkliga värdet av tillgångarna bör marknadsvärdering användas som metod för att värdera penningmarknadsfonders tillgångar. En förvaltare bör inte ha rätt att använda modellvärdering som värderingsmetod om marknadsvärdering ger ett tillförlitligt värde på tillgången, eftersom modellvärdering oftast ger en mindre korrekt värdering. Statsskuldsväxlar, kommunala skuldväxlar och omsättningsbara medel- och kortfristiga skuldväxlar är tillgångar där marknadsvärdering i allmänhet är tillförlitligt. Vid värdering av företagscertifikat eller bankcertifikat bör förvaltaren kontrollera om det finns ett korrekt pris på sekundärmarknaden. Återköpspriset som emittenten erbjuder bör också anses representera en bra uppskattning av ett företagscertifikats värde. I alla andra fall bör förvaltaren uppskatta värdet, med hjälp av till exempel marknadsdata så som avkastning på jämförbara papper och jämförbara emittenter.

(42) Penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde (constant NAV MMF) har som mål att bevara investeringens kapital, men samtidigt upprätthålla en hög likviditet. Majoriteten av penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde har ett fastställt fondandelsvärde, t.ex. 1 euro, pund eller US-dollar, när de ger utdelning till investerarna. Övriga ackumulerar inkomsten i fondens fondandelsvärde, samtidigt som tillgångarnas inneboende värde bevaras på en konstant nivå.

(43) För att möjliggöra för penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde att behålla sina särskilda egenskaper kan sådana fonder tillåtas att även använda värdering till nettokostnad som metod för att fastställa det fasta fondandelsvärdet. För att säkerställa ständig övervakning av skillnaden mellan det fasta fondandelsvärdet och fondandelsvärdet bör dock en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde även

beräkna värdet på sina tillgångar på grundval av marknadsvärderings- eller modellvärderingsmetoden.

(44) Eftersom en penningmarknadsfond bör publicera ett fondandelsvärde som speglar alla rörelser i värdet på tillgångarna ska det fondandelsvärde som publiceras avrundas högst till närmaste baspunkt eller motsvarande. När fondandelsvärdet publiceras i en viss valuta, till exempel 1 euro, betyder det att värdeförändringen ska anges i steg om 0,0001 euro. Om fondandelsvärdet är 100 euro ska värdeförändringen anges i steg om 0,01 euro. Endast om penningmarknadsfonden är en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde får penningmarknadsfonden publicera en kurs som inte helt följer rörelserna i värdet på dess tillgångar. I så fall får fondandelsvärdet avrundas till närmaste cent för ett fondandelsvärde på 1 euro (varje rörelse på 0,01 euro).

(45) För att kunna absorbera de dagliga fluktuationerna i värdet på tillgångarna i en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde och möjliggöra ett fast fondandelsvärde måste penningmarknadsfonden alltid ha en buffert som uppgår till minst 3 % av dess tillgångar. Bufferten ska fungera som en absorptionsmekanism för att bibehålla det fasta fondandelsvärdet. Alla skillnader mellan det fasta fondandelsvärdet och fondandelsvärdet bör neutraliseras med hjälp av fondbufferten. Under pressade marknadsvillkor, då skillnaderna kan öka snabbt, bör det finnas rutiner som säkerställer att hela ledningskedjan är inblandad. Eskaleringsförfarandet bör möjliggöra för den högre ledningen att vidta snabba korrigerande åtgärder.

(46) Om en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde inte har en fondbuffert på den nivå som krävs för att behålla ett fast fondandelsvärde bör den uppmanas att i stället använda ett rörligt fondandelsvärde och upphöra att vara en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde. Därför bör en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde som trots ett eskaleringsförfarande har en fondbuffert som under en månad ligger tio baspunkter under den obligatoriska gränsen på 3 % automatiskt omvandlas till en penningmarknadsfond som inte får använda nettokostnadsredovisning eller avrundning till närmaste procentenhet. Om en behörig myndighet före slutet av den månad som tillåts för påfyllnad kan visa att penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde inte klarar att fylla på bufferten bör den ha befogenhet att omvandla penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde till en annan penningmarknadsfond. Fondbufferten är det enda instrument genom vilket externt tillskott till en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde är möjligt.

(47) Externa tillskott till en annan penningmarknadsfond än en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde som syftar till att säkerställa, eller som säkerställer, penningmarknadsfondens likviditet eller stabilitet ökar smittrisken mellan sektorn för penningmarknadsfonder och resten av finanssektorn. Externa parter som gör sådana tillskott har ett intresse av att göra det, antingen på grund av att de har ett ekonomiskt intresse i det förvaltningsföretag som förvaltar penningmarknadsfonden eller för att de vill undvika att skadas om det uppstår ett rykte som förknippar deras namn med en penningmarknadsfond i fallissemang. Eftersom de externa parterna inte uttryckligen åtagit sig att tillhandahålla eller garantera tillskott råder osäkerhet om sådana tillskott kommer att beviljas när penningmarknadsfonden behöver det. Eftersom tillskottet från försörjaren är diskretionärt bidrar dessa fall till osäkerheten hos marknadens aktörer om vem som ska bära penningmarknadsfondens förluster när de uppkommer. Den här osäkerheten innebär sannolikt att penningmarknadsfonderna blir ännu mer sårbara för rusningar under perioder med finansiell instabilitet, när bredare finansiella risker är som mest uttalade och när oro uppkommer för försörjarnas hälsa och deras förmåga att tillhandahålla tillskott till sina närstående penningmarknadsfonder. Av dessa skäl bör

penningmarknadsfonder inte förlita sig på externa tillskott för att upprätthålla sin likviditet och ett stabilt fondandelsvärde, såvida inte en behörig myndighet för penningmarknadsfonden särskilt tillåtit externa tillskott för att upprätthålla finansmarknadernas stabilitet.

(48) Före en investering bör den som investerar i en penningmarknadsfond få tydlig information om huruvida penningmarknadsfonden är av kortfristigt eller av standardiserat slag, och om den har fast fondandelsvärde eller inte. För att undvika felriktade förväntningar från investeraren måste det anges tydligt i alla marknadsföringsdokument att penningmarknadsfonder inte är ett garanterat investeringsinstrument. Investerare i penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde bör få en tydlig förklaring av den buffertmekanism som tillämpas för att behålla det fasta fondandelsvärdet.

(49) För att säkerställa att behöriga myndigheter ska kunna upptäcka, övervaka och bemöta risker på marknaden för penningmarknadsfonder bör penningmarknadsfonder överlämna en detaljerad förteckning med information till sina behöriga myndigheter, utöver de rapporter som redan krävs enligt direktiven 2009/65/EG eller 2011/61/EU. Behöriga myndigheter bör samla in dessa uppgifter på ett enhetligt sätt i hela EU, i syfte att inhämta viktiga kunskaper om utvecklingen på marknaden för penningmarknadsfonder. För att underlätta en kollektiv analys av presumtiva konsekvenser av marknaden för penningmarknadsfonder i EU bör sådana uppgifter överföras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) som bör upprätta en central databas över penningmarknadsfonder.

(50) Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden bör verifiera att en penningmarknadsfond verkligen fortgående kan efterleva denna förordning. Eftersom de behöriga myndigheterna redan har omfattande befogenheter enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU måste befogenheterna utökas så att de kan utövas med hänvisning till de nya gemensamma bestämmelserna för penningmarknadsfonder. De behöriga myndigheterna för fondföretag eller AIF-fonder bör också verifiera att alla redan befintliga företag för kollektiva investeringar som uppvisar penningmarknadsfondens egenskaper uppfyller förordningen då den träder i kraft.

(51) Kommissionen bör anta de delegerade akterna inom ramen för förfarandet för internbedömning i artikel 290 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det är av yttersta vikt att kommissionen under det förberedande arbetet genomför lämpliga samråd, bland annat på expertnivå.

(52) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 291 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010[7]. Esma bör få förtroende att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen rörande en rapporteringsmall innehållande information om penningmarknadsfonder för behöriga myndigheter.

(53) Esma bör kunna utöva alla befogenheter som tilldelas enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU med avseende på denna förordning. Esma anförtros även uppdraget att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande.

---

[7] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(54) Det är väsentligt att genomföra en översyn av denna förordning för att bedöma det lämpliga i att undanta vissa penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde, som koncentrerar sina investeringsportföljer på skuldinstrument som emitterats av medlemsstaterna, från kravet att upprätta en kapitalbuffert som uppgår till minst 3 % av det totala värdet på tillgångarna i penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde. Därför bör kommissionen under de tre första åren efter det att denna förordning trätt i kraft analysera de erfarenheter som samlats vid tillämpningen av denna förordning och effektera på de olika ekonomiska aspekter som kopplas till penningmarknadsfonderna. Skulden som emitteras och garanteras av medlemsstaterna utgör en särskild investeringskategori som uppvisar specifika kredit- och likviditetssärdrag. Dessutom spelar statspapper en avgörande roll i medlemsstaternas finansiering. Kommissionen bör utvärdera hur marknaden för statspapper som emitterats eller garanterats av medlemsstaterna utvecklas samt möjligheten att skapa ett särskilt ramverk för penningmarknadsfonder som koncentrerar sin investeringspolitik på den typen av skuldinstrument.

(55) De nya enhetliga bestämmelserna för penningmarknadsfonder bör följa bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG[8] och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001[9].

(56) Målen med denna förordning, det vill säga att skapa enhetliga tillsynskrav för penningmarknadsfonder i hela EU samt att åstadkomma balans mellan penningmarknadsfondernas säkerhet och tillförlitlighet å ena sidan, och väl fungerande penningmarknader och kostnader för de olika intressenterna å andra sidan, kan på grund av omfattningen och konsekvenserna inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, utan kan uppnås bättre på EU-nivå. Därför kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(57) De nya enhetliga bestämmelserna om penningmarknadsfonder respekterar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i synnerhet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och framförallt konsumentskyddet, näringsfriheten och skyddet av personuppgifter. Dessa nya enhetliga bestämmelser för penningmarknadsfonder bör tillämpas i enlighet med de rättigheterna och principerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I
Allmänna bestämmelser

Artikel 1
Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om de finansiella instrument som är godtagbara för investering av en penningmarknadsfond, dess portfölj och värdering

[8] Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (**EGT L 281, 23.11.1995, s. 31**).

[9] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter **(EUT L 8, 12.1.2001, s. 1)**.

samt rapporteringskraven för en penningmarknadsfond som är etablerad, förvaltas eller marknadsförs i EU.

Denna förordning ska tillämpas på företag för kollektiva investeringar för vilka det krävs auktorisering som fondföretag enligt direktiv 2009/65/EG eller som är AIF-fonder enligt direktiv 2011/61/EU, investerar i kortfristiga tillgångar och har som uttalat eller kumulativt mål att erbjuda en avkastning i linje med penningmarknadsräntan eller behålla värdet på investeringen.

2. Medlemsstaterna ska inte lägga till ytterligare krav inom det område som omfattas av förordningen.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *kortfristiga tillgångar*: finansiella tillgångar med en återstående löptid på högs två år.

(2) *penningmarknadsinstrument*: penningmarknadsinstrument enligt definitionen i artikel 2.1 o i direktiv 2009/65/EG.

(3) *överlåtbara värdepapper*: överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 2.1n i direktiv 2009/65/EG.

(4) *repa*: ett återköpsavtal där en av parterna överför värdepapper eller någon annan äganderätt i samband med ett värdepapper till en motpart, med förbehållet att köpa tillbaka dem till ett angivet pris på ett framtida datum eller ett datum som ska bestämmas.

(5) *omvänd repa*: ett återköpsavtal där en part erhåller värdepapper eller någon annan äganderätt i samband med ett värdepapper från en motpart, med förbehållet att sälja tillbaka dem till ett angivet pris på ett framtida datum eller ett datum som ska bestämmas.

(6) *värdepappersutlåning och värdepapperslån*: transaktioner där en institution eller dess motpart överför värdepapper med förbehållet att den som lånar dem ska återlämna motsvarande värdepapper på ett framtida datum eller på begäran av den som överförde dem; transaktionen innebär värdepappersutlåning för institutionen som överför värdepapperen och värdepapperslån för den institution till vilken de överförs.

(7) *värdepapperisering*: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.61 i förordning 575/2013/EG[10].

(8) *företagslån*: skuldinstrument som emitterats av ett företag som som faktsikt bedriver produktion av eller handel med varor och icke-finansiella tjänster.

(9) *marknadsvärdering*: värdering av positioner mot lättillgängliga avräkningskurser från oberoende källor, däribland börskurser, skärmpriser eller noteringar från flera oberoende och ansedda mäklare.

(10) *modellvärdering*: värdering som måste jämföras, extrapoleras eller beräknas på något annat sätt från någon slags marknadsindata.

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och investeringsföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, EUT L 176, 27.6.2013, s. 1-337.

(11) *nettokostnadsmetoden*: en värderingsmetod som tar en tillgångs förvärvskostnad och justerar värdet efter avskrivningar (eller diskonterat) till förfall.

(12) *penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde (constant NAV MMF)*: en penningmarknadsfond som behåller ett oförändrat fondandelsvärde; fondens inkomst ackumuleras varje dag eller kan betalas ut till investerarna, och tillgångarna värderas i allmänhet enligt nettokostnadsmetoden eller så avrundas fondandelsvärdet till närmaste procentenhet eller motsvarande i valutatermer.

(13) *penningmarknadsfond med kort löptid*: en penningmarknadsfond som investerar i godtagbara penningmarknadsinstrument som avses i artikel 9.1.

(14) *standardiserad penningmarknadsfond*: en penningmarknadsfond som investerar i godtagbara penningmarknadsinstrument som avses i artikel 9.1 och 9.2.

(15) *kreditinstitut*: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2006/48/EG.

(16) *penningmarknadsfondens behöriga myndighet*:

(a) för fondföretag, den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat enligt artikel 97 i förordning 575/2013/EG,

(b) för EU-baserade AIF-företag, den behöriga myndigheten i AIF-fondens hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1 p i direktiv 2011/61/EU, och

(c) för icke EU-baserade AIF-fonder,

i) den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den icke EU-baserade AIF-fonden marknadsförs i EU utan pass,

ii) den behöriga myndigheten för en EU-baserad AIF-förvaltare som förvaltar den icke EU-baserade AIF-fonden, om den icke EU-baserade AIF-fonden marknadsförs i EU med ett pass eller inte marknadsförs i EU,

iii) den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten om den icke EU-baserade AIF-fonden inte förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare och marknadsförs i EU med ett pass.

(17) *penningmarknadsfondens hemmedlemsstat*: den medlemsstat där penningmarknadsfonden är etablerad och auktoriserad.

(18) *vägd genomsnittlig löptid (WAM)*: genomsnittlig tid till laglig inlösendag eller till nästa gång räntan fastställs till penningmarknadsräntan, om det är kortare, för alla underliggande tillgångar i fonden, vilka speglar de relativa innehaven i respektive tillgång.

(19) *vägd genomsnittlig livslängd (WAL)*: genomsnittlig tid till laglig inlösendag för alla underliggande tillgångar i fonden, vilka speglar de relativa innehaven i respektive tillgång.

(20) *laglig inlösendag*: det datum när ett värdepappers kapitalbelopp måste återbetalas i sin helhet.

(21) *återstående löptid*: tiden till laglig inlösendag.

(22) *blankning*: försäljning av penningmarknadsinstrument utan täckning.

Artikel 3

Auktorisering av penningmarknadsfonder

1. Inga företag för kollektiva investeringar ska etableras, marknadsföras eller förvaltas inom EU som penningmarknadsfonder som inte är godkända i enlighet med den här förordningen.

   Auktorisationen ska gälla i samtliga medlemsstater.

2. Ett företag för kollektiva investeringar som begär auktorisering som ett fondföretag enligt direktiv 2009/65/EG ska auktoriseras som en penningmarknadsfond enligt auktoriseringsförfarandet i direktiv 2009/65/EG.

3. Ett företag för kollektiva investeringar som är en AIF-fond ska auktoriseras som en penningmarknadsfond enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 4.

4. Företag för kollektiva investeringar ska endast auktoriseras som penningmarknadsfonder om den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden är förvissad om att penningmarknadsfonden kommer att kunna uppfylla alla krav i denna förordning.

5. För att bli auktoriserad ska penningmarknadsfonden skicka in följande dokument till den behöriga myndigheten:

   (a) Fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning.

   (b) Identifiering av förvaltaren.

   (c) Identifiering av förvaringsinstitutet.

   (d) En beskrivning av penningmarknadsfonden eller annan information om penningmarknadsfonden som är tillgänglig för investerarna.

   (e) En beskrivning av eller information om de arrangemang och förfaranden som behövs för att uppfylla kraven i kapitlen II–VII.

   (f) Övrig information eller dokumentation som den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden begär för att verifiera att kraven i denna förordning är uppfyllda.

6. De behöriga myndigheterna ska en gång per kvartal informera Esma om beviljade eller återkallade auktorisationer i enlighet med denna förordning.

7. Esma ska föra ett centralt offentligt register med uppgift om alla penningmarknadsfonder som är auktoriserade enligt denna förordning, dess typologi, förvaltare och behöriga myndighet. Registret ska vara tillgängligt i elektronisk form.

Artikel 4

Förfarande för auktorisering av penningmarknadsfonder som är AIF-fonder

1. En AIF-fond ska kunna auktoriseras som en penningmarknadsfond endast om den behöriga myndigheten godkänt ansökan från en AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt direktiv 2011/61/EU att förvalta AIF-fonden, fondbestämmelserna och valet av förvaringsinstitut.

2. Den auktoriserade AIF-förvaltaren ska i samband med ansökan om att förvalta en AIF-fond ge den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden

   (a) ett skriftligt avtal som ingåtts med förvaringsinstitutet,

(b) information om delegeringsarrangemang rörande portfölj- och riskhantering samt administration av AIF-fonden, och

(c) information om investeringsstrategier, riskprofil och andra egenskaper hos de AIF-fonder som AIF-förvaltaren är auktoriserad att förvalta.

Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden kan komma att be den behöriga myndigheten för AIF-förvaltaren om klargöranden och information om den dokumentation som avses i det föregående stycket eller ett intygande av att penningmarknadsfonder ingår i AIF-förvaltarens förvaltningsauktorisation. Den behöriga myndigheten för AIF-förvaltaren ska besvara förfrågningar från den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden inom tio arbetsdagar.

3. AIF-förvaltaren ska omedelbart meddela eventuella senare ändringar i den dokumentation som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden.

4. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden får endast avvisa AIF-förvaltarens ansökan om

(a) AIF-förvaltaren inte uppfyller denna förordning,

(b) AIF-förvaltaren inte uppfyller direktiv 2011/61/EU,

(c) AIF-förvaltaren inte är auktoriserad av den behöriga myndigheten att förvalta penningmarknadsfonder, eller

(d) AIF-förvaltaren inte tillhandahållit den dokumentation som anges i punkt 2.

Innan en ansökan avvisas ska den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden rådgöra med den behöriga myndigheten för AIF-förvaltaren.

5. Auktoriseringen av AIF-fonden som penningmarknadsfond ska inte kräva att AIF-fonden förvaltas av en AIF-förvaltare som är auktoriserad i AIF-fondens hemmedlemsstat eller att AIF-förvaltaren bedriver eller delegerar några aktiviteter i AIF-fondens hemmedlemsstat.

6. AIF-förvaltaren ska informeras inom två månader efter det att en fullständig ansökan skickats in, oavsett om auktorisering av AIF-fonden som penningmarknadsfond beviljats eller inte.

7. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden ska inte bevilja auktorisation om AIF-fonden enligt lag är förhindrad att marknadsföra sina andelar i hemmedlemsstaten.

Artikel 5

Användning av beteckningen penningmarknadsfond

1. Ett fondföretag eller AIF-fond ska endast använda beteckningen *penningmarknadsfond* för att beskriva fonden eller fondandelarna om fondföretaget eller AIF-fonden auktoriserats i enlighet med den här förordningen.

Ett fondföretag eller AIF-fond ska endast använda en beteckning som anger penningmarknadsfond eller använda termer som *kontant*, *likvid*, *pengar*, *tillgängliga tillgångar*, *inlåningsliknande* eller liknande ord om de har auktoriserats enligt den här förordningen.

2. Användningen av beteckningen *penningmarknadsfond* eller en beteckning som ger en antydan om penningmarknadsfond eller någon av de termer som anges i punkt 1

ska innefatta användning i externa eller interna dokument, rapporter, uttalanden, annonser, kommunikation, brev eller annat material, som riktar sig till eller är avsett för distribution till presumtiva investerare, fondandelsinnehavare, fondandelsägare eller behöriga myndigheter, i skriftlig, muntlig, elektronisk eller annan form.

Artikel 6
Tillämpningsbestämmelser

1. En penningmarknadsfond måste alltid uppfylla bestämmelserna i den här förordningen.

2. En penningmarknadsfond som är ett fondföretag och dess förvaltare ska alltid uppfylla kraven i direktiv 2009/65/EC, om inte annat anges i den här förordningen.

3. En penningmarknadsfond som är en AIF-fond och dess förvaltare ska alltid uppfylla kraven i direktiv 2011/61/EU, om inte annat anges i den här förordningen.

4. Förvaltaren av penningmarknadsfonden ska ansvara för att den här förordningen efterlevs. Förvaltaren ska vara ansvarig för eventuella förluster eller skada till följd av att förordningen inte efterlevs.

5. Den här förordningen ska inte förhindra penningmarknadsfonder från att tillämpa investeringsbegränsningar som är strängare än de som förordningen kräver.

Kapitel II
Skyldigheter som omfattar penningmarknadsfonders investeringsstrategier

AVSNITT I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH GODTAGBARA TILLGÅNGAR

Artikel 7
Allmänna principer

1. Om en penningmarknadsfond består av fler än en delfond ska varje delfond anses vara en separat penningmarknadsfond vid tillämpningen av bestämmelserna i kapitlen II–VII.

2. Penningmarknadsfonder som auktoriserats som fondföretag ska inte omfattas av skyldigheterna när det gäller fondföretags investeringsstrategier i artiklarna 49, 50, 50a, 51.2 och 52–57 i direktiv 2009/65/EG, såvida annat inte uttryckligen anges i denna förordning.

Artikel 8
Godtagbara tillgångar

1. En penningmarknadsfond ska endast investera i en eller flera av följande kategorier av finansiella tillgångar och endast under de villkor som anges i den här förordningen:

   (a) Penningmarknadsinstrument.

   (b) Inlåning i kreditinstitut.

   (c) Finansiella derivatinstrument.

(d) Omvända repor.

2. En penningmarknadsfond får inte

(a) investera i andra tillgångar än de som avses i punkt 1,

(b) blanka penningmarknadsinstrument,

(c) ha direkt eller indirekt exponering mot aktier eller råvaror, inte heller via derivat, certifikat som representerar derivat, index som baseras på derivat eller på något annat sätt eller via något annat instrument,

(d) ingå värdepappersutlånings- eller värdepapperslånearrangemang, och repor (återköpsavtal) eller några andra avtal som skulle belasta penningmarknadsfondens tillgångar,

(e) låna eller låna ut pengar.

Artikel 9
Godtagbara penningmarknadsinstrument

1. Ett penningmarknadsinstrument ska vara godtagbart för investering av en penningmarknadsfond förutsatt att

(a) det faller inom en av de kategorier av penningmarknadsinstrument som anges i artikel 50.1 a, b, c eller h i direktiv 2009/65/EG,

(b) det uppvisar någon av följande alternativa egenskaper

i) det lagliga inlösendatumet vid emittering inträffar inom högst 397 dagar,

ii) det har en återstående löptid på högst 397 dagar,

(c) emittenten av penningmarknadsinstrumentet har fått det högsta eller näst högsta interna kreditbetyget enligt bestämmelserna i artiklarna 16–19 i den här förordningen.

(d) Om instrumentet har exponering mot en värdepapperisering, ska det underställas de ytterligare krav som föreskrivs i artikel 10.

2. Som ett undantag från punkt 1 b ska en standardiserad penningmarknadsfond även ha rätt att investera i penningmarknadsinstrument som genomgår regelbunden räntejustering i linje med penningmarknadsvillkoren var 397:e dag eller oftare, dock får den återstående löptiden vara högst två år.

3. Som ett undantag från punkt 1 c ska begränsningarna till investeringar i penningmarknadsinstrument som fått det högsta eller näst högsta interna kreditbetyget inte gälla för penningmarknadsinstrument som är emitterade eller garanterade av en central myndighet eller centralbank i en medlemsstat, Europeiska centralbanken, EU, Europeiska stabilitetsmekanismen eller Europeiska investeringsbanken.

Artikel 10
Godtagbara värdepapperiseringar

1. En värdepapperisering skall anses godtagbar, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

(a) Den underliggande exponeringen eller de underliggande poolade exponeringarna består uteslutande av företagspapper.

(b) De underliggande företagspappren är av hög kreditkvalitet och har hög likviditet.

(c) De underliggande företagspappren har en rättsligt bindande löptid vid emissionstillfället på 397 dagar eller mindre, eller en återstående löptid på högst 397 dagar.

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder som preciserar

(a) Villkoren för och de omständigheter enligt vilka den underliggande exponeringen eller de poolade exponeringarna anses uteslutande bestå av företagspapper.

(b) De villkor och and numeriska tröskelvärden som avgör när företagspapper är av hög kreditkvalitet och likvida.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den […].

Kommissionen ska delegeras befogenheter att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 11
Godtagbar inlåning i kreditinstitut

Inlåning i ett kreditinstitut ska vara en godtagbar investering för en penningmarknadsfond om samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

(a) Pengarna ska återbetalas på begäran eller kunna tas ut när som helst.

(b) Inlåningstiden ska vara högst tolv månader.

(c) Kreditinstitutet har sitt huvudkontor i en medlemsstat eller, om huvudkontoret finns i ett tredjeland, omfattas av tillsynsbestämmelser som betraktas som likvärdiga med dem som anges i EU-lagstiftningen enligt det förfarande som anges i artikel 107.4 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 12
Godtagbara finansiella derivatinstrument

Ett finansiellt derivatinstrument ska vara godtagbart för investeringar av en penningmarknadsfond om det handlas på en sådan reglerad marknad som anges i artikel 50.1 a–c i direktiv 2009/65/EG eller OTC (over-the-counter) och förutsatt att alla nedanstående villkor i varje händelse är uppfyllda:

(a) Derivatinstrumentets underliggande tillgång består av räntor, växelkurser, valutor eller index som representerar någon av dessa kategorier.

(b) Derivatinstrumentet har till syfte att säkra de inneboende durations- och växelkursriskerna i penningmarknadsfondens andra investeringar.

(c) Motparterna vid affärer med OTC-derivat är institutioner som omfattas av noggrann reglering och tillsyn, och tillhör de kategorier som godkänts av de behöriga myndigheterna i penningmarknadsfondens hemmedlemsstat.

(d) OTC-derivaten är föremål för tillförlitlig och verifierbar värdering från dag till dag, och kan vid varje tidpunkt, på penningmarknadsfondens initiativ, säljas, lösas in eller avslutas genom en utjämnande transaktion till verkligt värde.

Artikel 13
Godtagbara omvända repor

1. En omvänd repa ska vara en godtagbar investering för en penningmarknadsfond förutsatt att samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

   (a) Penningmarknadsfonden har rätt att säga upp avtalet när som helst med maximalt två arbetsdagars varsel.

   (b) Marknadsvärdet på tillgångarna som erhålls som en del av den omvända repan är alltid minst lika med värdet på de kontanter som betalas ut.

2. De tillgångar som penningmarknadsfonden erhåller som en del av den omvända repan ska vara penningmarknadsinstrument som uppfyller artikel 9.

3. Värdepapperiseringar enligt definitionen i artikel 10 ska inte erhållas av penningmarknadsfonder som del av en omvänd repa. De tillgångar som erhålls av penningmarknadsfonden som en del av den omvända repan ska inte säljas, återinvesteras, pantsättas eller överföras på något annat sätt.

4. De tillgångar som penningmarknadsfonden erhåller som en del av en omvänd repa ska ingå vid beräkning av diversifierings- och koncentrationsbegränsningarna enligt den här förordningen.

5. Genom undantag från punkt 2 får en penningmarknadsfond erhålla som en del av en omvänd repa likvida överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument förutom de som uppfyller kraven i artikel 9 förutsatt att tillgångarna uppfyller följande villkor:

   (a) de har hög kreditkvalitet och de har emitterats eller garanterats av en central myndighet eller centralbank i en medlemsstat, Europeiska centralbanken, Europeiska unionen, Europeiska stabilitetsmekanismen, Europeiska investeringsbanken;

   (b) de har emitteras eller garanterats av en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland, under förutsättning att emittenten av tillgången tredjelandet har tilldelats ett av de två högsta interna kreditbetygen enligt de regler som fastställs i artiklarna 16-19.

   Uppgift om de tillgångar som erhållits som del av en omvänd repa i enlighet med första stycket ska lämnas till penningmarknadsfonder investerare.

   De tillgångar som erhålls som del av en omvänd repa enligt första stycket ska omfattas av de regler som fastställs i artikel 14.6.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 44 som närmare specificerar kvantitativa och kvalitativa likviditetskrav som gäller för tillgångar som avses i punkt 5 och kvantitativa och kvalitativa kreditkvalitetskrav som gäller för tillgångar som avses i punkt 5 a.

   För detta ändamål ska kommissionen beakta den rapport som avses i artikel 509.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 1 senast den 31 december 2014.

AVSNITT II
BESTÄMMELSER OM INVESTERINGSSTRATEGIER

Artikel 14
Diversifiering

1. En penningmarknadsfond ska högst investera 5 % av sina tillgångar i

   (a) penningmarknadsinstrument från samma emittent,

   (b) inlåning i samma kreditinstitut.

2. Den sammanlagda exponeringen mot värdepapperiseringar får inte överstiga 10 % av tillgångarna i en penningmarknadsfond.

3. Den aggregerade riskexponeringen mot en och samma motpart till penningmarknadsfonden på grund av transaktioner i OTC-derivat ska inte överstiga 5 % av tillgångarna.

4. Det totala belopp som tillhandahålls samma motpart till penningmarknadsfonden i en repa ska inte överstiga 20 % av tillgångarna.

5. Oaktat de enskilda gränser som fastställs i punkterna 1 och 2 ska en penningmarknadsfond, om detta skulle leda till att mer än 10 % av dess tillgångar placeras hos ett enskilt organ, inte kombinera några av följande placeringsslag:

   (a) Investeringar i penningmarknadsinstrument emitterade av det organet.

   (b) Inlåning i det organet.

   (c) Finansiella OTC-derivat som leder till en motpartsriskexponering mot det organet.

6. Genom undantag från punkt 1 a kan en behörig myndighet auktorisera en penningmarknadsfond att i enlighet med principen om riskspridning investera upp till 100 % av sina tillgångar i olika penningmarknadsinstrument emitterade eller garanterade av en central, regional eller lokal myndighet eller centralbank i en medlemsstat, Europeiska centralbanken, EU, Europeiska stabilitetsmekanismen eller Europeiska investeringsbanken, en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland eller av ett offentligt internationellt organ till vilket ett eller flera medlemsstater tillhör.

   Det första stycket ska bara gälla om alla nedanstående villkor är uppfyllda:

   (a) Penningmarknadsfonden innehar penningmarknadsinstrument från minst sex olika emissioner från respektive emittent.

   (b) Penningmarknadsfonden begränsar investeringarna i penningmarknadsinstrument från samma emittent till högst 30 % av tillgångarna.

   (c) Penningmarknadsfonden nämner uttryckligen i fondbestämmelserna eller i bolagsordningen den centrala, regionala eller lokala myndighet eller centralbank i en medlemsstat, Europeiska centralbanken, EU, Europeiska stabilitetsmekanismen eller Europeiska investeringsbanken, en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland eller det offentliga internationella

organ till vilket en eller flera medlemsstater tillhör som emitterar eller garanterar de penningmarknadsinstrument i vilka penningmarknadsfonden avser investera mer än 5 % av sina tillgångar.

(d) Penningmarknadsfonden gör ett uttalande i sitt prospekt och marknadsföringsmaterial som drar uppmärksamheten till den centrala, regionala eller lokala myndighet eller centralbank i en medlemsstat, Europeiska centralbanken, EU, Europeiska stabilitetsmekanismen eller Europeiska investeringsbanken, en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland eller det offentliga internationella organ till vilket en eller flera medlemsstater tillhör som emitterar eller garanterar de penningmarknadsinstrument i vilka penningmarknadsfonden avser investera mer än 5 % av sina tillgångar.

7. Bolag som ingår i samma grupp för sammanställd redovisning enligt definitionen i direktiv 83/349/EEG[11] eller i enlighet med erkända internationella redovisningsregler ska räknas som ett organ vid beräkningen av de begränsningar som anges i punkterna 1–5.

Artikel 15
Koncentration

1. Högst 10 % av penningmarknadsinstrumenten i en penningmarknadsfond får vara emitterade av ett enda organ.

2. De begränsningar som anges i punkt 1 ska inte gälla för innehav av penningmarknadsinstrument emitterade eller garanterade av en central, regional eller lokal myndighet eller centralbank i en medlemsstat, Europeiska centralbanken, EU, Europeiska stabilitetsmekanismen eller Europeiska investeringsbanken, en central myndighet eller centralbank i ett tredjeland eller ett offentligt internationellt organ till vilket ett eller flera medlemsstater tillhör.

AVSNITT III
PENNINGMARKNADSINSTRUMENTENS KREDITKVALITET

Artikel 16
Förfarande för internbedömning

1. En förvaltare av en penningmarknadsfond ska inrätta, genomföra och konsekvent tillämpa ett genomtänkt och strikt förfarande för internbedömning i syfte att fastställa kreditkvaliteten på penningmarknadsinstrument, med beaktande av emittenten av instrumentet och egenskaperna hos själva instrumentet.

2. Förfarandet för internbedömning ska baseras på ett internt kreditvärderingssystem och på ansvarsfulla, strikta, systematiska och fortlöpande tilldelningsmetoder. Tilldelningsmetoden ska valideras av förvaltaren baserat på historiska erfarenheter och empiriska bevis, däribland kontrolltester bakåt i tiden.

3. Förfarandet för internbedömning ska uppfylla nedanstående krav:

(a) Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska se till att den information som används vid tilldelning av ett internt kreditbetyg har tillräcklig kvalitet, är uppdaterad och kommer från tillförlitliga källor. Förvaltaren ska införa och

[11] Rådets sjunde direktiv av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (83/349/EEG). EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

upprätthålla en effektiv process för att inhämta och uppdatera relevant information om emittentens egenskaper.

(b) Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska anta och genomföra lämpliga åtgärder för att se till att det interna betyget baseras på en grundlig analys av all den information som finns tillgänglig och är relevant, och inkluderar alla de viktiga drivkrafter som påverkar emittentens kreditvärdighet.

(c) Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska fortlöpande övervaka tilldelningen av interna betyg och gå igenom alla tilldelningar av interna betyg minst en gång per år. Förvaltaren ska gå igenom tilldelningen varje gång det sker några väsentliga förändringar som skulle kunna påverka det interna kreditbetyget. Förvaltaren ska upprätta interna arrangemang för att följa upp effekterna på den interna kreditvärderingen av förändringar i makroekonomin, finansmarknaden eller specifika villkor hos emittenten.

(d) Om ett kreditvärderingsföretag som är registrerat hos Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) tilldelar en emittent av penningmarknadsinstrument ett kreditbetyg ska en nedgradering under de två högsta kortfristiga betyg som används av det företaget anses vara en väsentlig förändring enligt punkt c och kräva att förvaltaren gör om tilldelningsförfarandet.

(e) Tilldelningsmetoderna ska granskas minst en gång per år för att fastställa om de fortfarande är lämpliga för den aktuella portföljen och de yttre omständigheterna.

(f) När metoderna, modellerna eller nyckeltalsantagandena som används i förfarandet för internbedömning förändras ska förvaltaren av en penningmarknadsfond gå igenom alla interna kreditbetyg som påverkas så snart som möjligt, dock senast en månad efter förändringen.

(g) Tilldelningen av interna betyg och den regelbundna granskningen som penningmarknadsfondens förvaltare ska utföra ska inte utföras av samma personer som utför eller ansvarar för fondens portföljförvaltning.

Artikel 17
Internt kreditvärderingssystem

1. Alla emittenter av ett penningmarknadsinstrument som penningmarknadsfonden avser investera i ska tilldelas ett internt kreditbetyg enligt förfarandet för internbedömning.

2. Strukturen i det interna kreditvärderingssystemet ska uppfylla samtliga nedanstående krav:

(a) Det interna betygssystemet ska baseras på en enda betygsskala som uteslutande speglar en kvantifiering av emittentens kreditrisk. Betygsskalan ska ha sex nivåer för emittenter som drabbats av fallissemang och en för dem som inte gjort det.

(b) Det ska finnas en tydlig relation mellan emittentens betyg som avspeglar en emittents kreditrisk och de betygskriterier som används för att skilja ut nivån av kreditrisk.

(c) Det interna betygssystemet ska ta hänsyn till penningmarknadsinstrumentens kortfristiga natur.

3. De betygskriterier som avses i punkt 2 b ska uppfylla samtliga nedanstående krav:

(a) Kriterierna ska omfatta minst kvantitativa och kvalitativa indikatorer för instrumentets emittent, och den makroekonomiska och finansmarknadssituationen.

(b) Kriterierna ska hänvisa till de gemensamma numeriska och kvalitativa referensvärden som används för att bedöma kvantitativa och kvalitativa indikatorer.

(c) Kriterierna ska vara lämpliga för den här typen av emittent. Följande emittenttyper ska minst kunna urskiljas: statliga, regionala eller lokala offentliga myndigheter, finansföretag och icke-finansföretag.

(d) Vid exponering mot värdepapperiseringar beakta emittentens kreditrisk, värdepapperiserings struktur samt kreditrisken i de underliggande tillgångarna.

Artikel 18
Dokumentation

1. En förvaltare av en penningmarknadsfond ska dokumentera förfarandet för internbedömning och det interna kreditvärderingssystemet. Dokumentet ska omfatta

(a) utformningen av och de operativa detaljerna i förfarandet för internbedömning och interna betygssystemet på ett sätt som gör att de behöriga myndigheterna kan förstå tilldelningen av specifika betyg och utvärdera lämpligheten av tilldelningen av ett betyg,

(b) orsaken till och den analys som understödjer förvaltarens val av betygskriterier och revideringsfrekvensen; analysen ska omfatta parametrarna, modellen och begränsningarna för den modell som använts för att välja ut betygskriterierna,

(c) alla väsentliga förändringar i förfarandet för internbedömning, däribland identifiering av det som utlöste förändringen,

(d) organisationen av förfarandet för internbedömning, däribland betygstilldelningsprocessen och internstyrningsstrukturen,

(e) fullständig intern betygshistorik för emittenter och erkända garanter,

(f) datum för tilldelning av interna betyg,

(g) de nyckeldata och den metod som användes för att komma fram till det interna betyget, inklusive viktiga betygsantaganden, samt

(h) den person eller de personer som är ansvariga för den interna betygstilldelningen.

2. Förfarandet för internbedömning ska beskrivas i penningmarknadsfondens fondbestämmelser eller bolagsordning, och alla dokument som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga på begäran av de behöriga myndigheterna för penningmarknadsfonden och de behöriga myndigheterna för förvaltaren av penningmarknadsfonden.

Artikel 19
Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 43 för att ange

(a) villkoren för att en tilldelningsmetod ska bedömas vara ansvarsfull, strikt, systematisk och fortlöpande samt villkoren för validering, enligt artikel 16.2,

(b) definitionen av respektive betyg med avseende på kvantifiering av en emittents kreditrisk enligt vad som avses i artikel 17.2 a och kriterierna för att skilja ut olika nivåer när det gäller risken för fallissemang, enligt artikel 17.2 b,

(c) de exakta referensvärdena för respektive kvalitativ indikator och de numeriska referensvärdena för varje kvantitativ indikator. Dessa referensvärden för indikatorerna ska specificeras för varje kreditbetyg med hänsyn tagen till kriterierna i artikel 17.3 samt

(d) betydelsen av väsentlig förändring, enligt artikel 16.3 c.

Artikel 20
Styrning av kreditkvalitetsbedömningen

1. Förfarandet för internbedömning ska godkännas av den högre ledningen, det styrande organet och i förekommande fall chefen för tillsynsfunktionen i penningmarknadsfonden.

   De här parterna ska ha en bra förståelse av förvaltarens förfarande för internbedömning, interna kreditvärderingssystem och tilldelningsmetod, och en detaljerad förståelse av de tillhörande rapporterna.

2. En analys som baseras på en intern bedömning av penningmarknadsfondens kreditriskprofil ska vara en grundläggande del av rapporteringen till de parter som avses i punkt 1. Rapporterna ska innefatta minst riskprofilen efter betyg, förflyttning mellan betyg, en uppskattning av relevanta parametrar per betyg och en jämförelse av fallissemangskvoten. Rapporteringsfrekvensen ska bero på betydelsen och typen av information och vara minst årlig.

3. Den högre ledningen ska fortlöpande säkerställa att förfarandet för internbedömning fungerar som det ska.

   Den högre ledningen ska regelbundet få information om hur förfarandet för internbedömning fungerar, eventuella områden där man funnit brister och status för de insatser och åtgärder som vidtagits i syfte att råda bot på tidigare upptäckta brister.

Kapitel III
Skyldigheter som omfattar penningmarknadsfonders riskhantering

Artikel 21
Portföljbestämmelser för penningmarknadsfonder med kort löptid

En penningmarknadsfond med kort löptid ska alltid uppfylla nedanstående portföljkrav:

(a) Portföljen ska ha en vägd genomsnittlig löptid (WAM) på högst 60 dagar.

(b) Portföljen ska ha en vägd genomsnittlig livslängd (WAL) på högst 120 dagar.

(c) Minst 10 % av tillgångarna ska utgöras av tillgångar som förfaller varje dag. En penningmarknadsfond får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller dagligen om förvärvet skulle resultera i att penningmarknadsfonden med kort löptid investerar mindre än 10 % av portföljen i tillgångar som förfaller varje dag.

(d) Minst 20 % av tillgångarna ska utgöras av tillgångar som förfaller varje vecka. En penningmarknadsfond med kort löptid får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller varje vecka om förvärvet skulle resultera i att penningmarknadsfonden med kort löptid investerar mindre än 20 % av portföljen i tillgångar som förfaller varje vecka.

Artikel 22

Portföljbestämmelser för standardiserade penningmarknadsfonder

1. En standardiserad penningmarknadsfond ska alltid uppfylla samtliga nedanstående krav:

   (a) Portföljen ska alltid ha en vägd genomsnittlig löptid på högst sex månader.

   (b) Portföljen ska alltid ha en vägd genomsnittlig livslängd på högst tolv månader.

   (c) Minst 10 % av tillgångarna ska utgöras av tillgångar som förfaller varje dag. En penningmarknadsfond får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller dagligen om förvärvet skulle resultera i att den standardiserade penningmarknadsfonden investerar mindre än 10 % av portföljen i tillgångar som förfaller varje dag.

   (d) Minst 20 % av tillgångarna ska utgöras av tillgångar som förfaller varje vecka. En standardiserad penningmarknadsfond får inte förvärva några andra tillgångar än sådana som förfaller varje vecka om förvärvet skulle resultera i att den standardiserade penningmarknadsfonden investerar mindre än 20 % av portföljen i tillgångar som förfaller varje vecka.

2. En standardiserad penningmarknadsfond får investera högst 10% av dess tillgångar i penningmarkndsinstrument som emitterats av ett enda organ.

3. Trots den individuella gräns som fastställs i punkt 2 får en standardiserad penningmarknadsfond, även om det skulle leda till att mer än 15% av dess tillgångar placerades hos ett enskilt organ, kombinera alla nedansstående placeringsslag:

   (a) Placeringar i penningmarknadsinstrument som emitterats av det organet.

   (b) Inlåning hos det organet.

   (c) OTC-derivat som ger motpartskreditriskexponering till det organet.

4. Uppgift om alla portföljtillgångar som en standardiserad penningmarknadsfond placerar i enlighet med punkterna 2) och 3) ska lämnas till investerare i penningmarknadsfonden.

5. En standardiserad penningmarknadsfond får inte ha formen av en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde.

Artikel 23
Kreditbetyg för penningmarknadsfonder

Penningmarknadsfonden eller förvaltaren av en penningmarknadsfond får inte begära eller betala för att ett kreditvärderingsföretag ska betygsätta penningmarknadsfonden.

Artikel 24
Strategi för att lära känna kunden

1. Penningmarknadsfondens förvaltare ska inrätta, genomföra och tillämpa förfaranden och vederbörliga kontroller för att identifiera antalet investerare i en penningmarknadsfond, deras behov och beteende samt innehavets mängd i syfte att korrekt förutse vad effekterna blir om flera investerare gör fonduttag samtidigt. Därför ska förvaltaren av penningmarknadsfonden åtminstone ta hänsyn till

   (a) mönster som går att identifiera i investerarnas likviditetsbehov,

   (b) de olika investerarnas förfining,

   (c) de olika investerarnas riskaversion, samt

   (d) graden av korrelation eller nära koppling mellan olika investerare i penningmarknadsfonden.

2. Penningmarknadsfondens förvaltare ska se till att

   (a) värdet av andelarna eller aktierna som innehas av en enda investerare inte vid någon tidpunkt överstiger värdet på tillgångar som förfaller dagligen,

   (b) en investerares uttag inte får en väsentlig inverkan på penningmarknadsfondens likviditetsprofil.

Artikel 25
Stresstester

1. För varje penningmarknadsfond ska det finnas stresstestningsrutiner som möjliggör identifiering av möjliga händelser eller framtida förändringar i de ekonomiska villkoren som kan få ogynnsamma effekter på penningmarknadsfonden. Förvaltaren av en penningmarknadsfond ska regelbundet genomföra stresstester och utarbeta åtgärdsplaner för olika möjliga scenarier.

   Stresstesterna ska baseras på objektiva kriterier och ta hänsyn till effekterna av allvarliga möjliga scenarier. Stresstestscenarierna ska minst ta hänsyn till referensparametrar, inklusive följande faktorer:

   (a) hypotetiska förändringar i likviditetsnivå för tillgångarna i penningmarknadsfondens portfölj,

   (b) hypotetiska förändringar i kreditrisknivån för tillgångarna i penningmarknadsfondens portfölj, däribland kredithändelser och betygshändelser,

   (c) hypotetiska ränterörelser,

   (d) hypotetiska uttagsnivåer.

2. Om det rör sig om en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde ska stresstesterna också för de olika scenarierna uppskatta skillnaden mellan det fasta

fondandelsvärdet och fondandelsvärdet, inklusive effekterna av skillnaden på fondbufferten.

3. Om stresstestet avslöjar en sårbarhet hos penningmarknadsfonden ska penningmarknadsfondens förvaltare vidta åtgärder för att stärka penningmarknadsfondens stabilitet, däribland åtgärder som stärker likviditeten eller kvaliteten hos penningmarknadsfondens tillgångar.

4. Stresstester ska genomföras med en frekvens som bestäms av styrelsen hos penningmarknadsfondens förvaltare, efter beaktande av vad ett lämpligt och rimligt intervall skulle vara mot bakgrund av marknadsförhållandena och med hänsyn till eventuella framtida förändringar i penningmarknadsfondens portfölj. Stresstesterna ska göras minst varje år.

5. En heltäckande rapport med resultaten av stresstesten ska skickas för granskning till styrelsen hos penningmarknadsfondens förvaltare. Styrelsen ska ändra den föreslagna åtgärdsplanen om så behövs och godkänna den slutliga åtgärdsplanen.

   Rapporten med en beskrivning av resultaten av stresstestet och åtgärdsplanen ska vara skriftlig och sparas i minst fem år.

6. Rapporten med resultaten av stresstestet ska skickas till behöriga myndigheter för förvaltaren och penningmarknadsfonden. Behöriga myndigheter ska skicka rapporten till Esma.

7. Esma ska utfärda riktlinjer för att fastställa gemensamma referensparametrar för stresstestscenarierna som ska ingå i stresstesterna och ta hänsyn till de faktorer som anges i punkt 1. Riktlinjerna ska uppdateras minst varje år och ta hänsyn till den senaste tidens marknadsutveckling.

Kapitel IV
Värderingsbestämmelser

Artikel 26
Värdering av tillgångar i penningmarknadsfonder

1. Tillgångarna i en penningmarknadsfond ska värderas minst varje dag.

2. Tillgångarna i en penningmarknadsfond ska värderas till marknadsvärde när så är möjligt.

3. Vid marknadsvärdering ska tillgångarna värderas till det lägsta av köp- och säljkurs, såvida inte institutet kan göra avslut mitt på dagen.

   Vid marknadsvärdering ska endast kvalitetsmarknadsdata användas. Kvaliteten på dessa data ska bedömas på grundval av samtliga nedanstående faktorer:

   (a) Antalet motparter och deras kvalitet.

   (b) Tillgångens marknadsvolym och omsättning.

   (c) Emissionsstorlek och andel av emissionen som penningmarknadsfonden planerar att köpa eller sälja.

4. Om marknadsvärdering inte är möjligt eller marknadsdata håller för låg kvalitet ska tillgångarna i en penningmarknadsfond värderas konservativt med hjälp av modellvärdering.

Modellen ska korrekt uppskatta det inneboende värdet i en tillgång, baserat på en uppföljning av aktuella nyckelfaktorer:

(a) Tillgångens marknadsvolym och omsättning.

(b) Emissionsstorlek och andel av emissionen som penningmarknadsfonden planerar att köpa eller sälja.

(c) Marknadsrisk, ränterisk och kreditrisk som förknippas med tillgången.

Vid modellvärdering ska inte en värderingsmodell som baseras på nettokostnad användas.

5. Utöver den marknadsvärdering som avses i punkterna 2 och 3, samt modellvärderingsmetoden som avses i punkt 4, kan tillgångar i en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde också värderas med hjälp av nettokostnadsmetoden.

Artikel 27
Beräkning av fondandelsvärde

1. Fondandelsvärdet (NAV) ska beräknas som skillnaden mellan summan av alla tillgångar i en penningmarknadsfond och summan av alla skulder i samma fond i enlighet med marknadsvärderings- och modellvärderingsmetoderna, delat med antalet utestående fondandelar i penningmarknadsfonden.

   Fondandelsvärdet ska beräknas för alla penningmarknadsfonder, oavsett om det är en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde eller inte.

2. Fondandelsvärdet ska avrundas till närmaste baspunkt eller motsvarande om fondandelsvärdet publiceras i en valutaenhet.

3. Fondandelsvärdet i en penningmarknadsfond ska beräknas minst varje dag.

4. Ett fast fondandelsvärde ska beräknas som skillnaden mellan summan av alla tillgångar i en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde och summan av alla skulder i samma fond i enlighet med nettokostnadsmetoden, delat med antalet utestående fondandelar i penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde.

5. Det fasta fondandelsvärdet får avrundas till närmaste procentenhet eller motsvarande om fondandelsvärdet publiceras i en valutaenhet.

6. Skillnaden mellan det fasta fondandelsvärdet och fondandelsvärdet ska i en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde övervakas fortlöpande.

Artikel 28
Emissions- och inlösenkurs

1. Andelarna i en penningmarknadsfond ska emitteras eller lösas in till en kurs som är lika med penningmarknadsfondens fondandelsvärde.

2. Som ett undantag till punkt 1 ska andelarna i en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde emitteras eller lösas in till en kurs som är lika med penningmarknadsfondens fasta fondandelsvärde.

Kapitel V
Specifika krav på penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde

Artikel 29
Ytterligare krav på penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde

1. En penningmarknadsfond ska inte använda nettokostnadsmetoden för värdering, eller ange ett fast fondandelsvärde eller avrunda ett fast fondandelsvärde till närmaste procentenhet eller motsvarande när fondandelsvärdet publiceras i en valutaenhet, om penningmarknadsfonden inte uttryckligen auktoriserats som penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde.

2. En penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde ska uppfylla samtliga kompletterande krav:

   (a) Den har upprättat en fondbuffert i enlighet med kraven i artikel 30.

   (b) Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde godkänner den detaljerade plan som beskriver villkoren för användning av bufferten som penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde lämnat in i enlighet med artikel 31.

   (c) Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde godkänner fondens arrangemang för att fylla på bufferten och är tillfreds med den finansiella styrkan hos den enhet som förväntas finansiera påfyllnaden.

   (d) Bestämmelserna eller bolagsordningen för penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde innehåller tydliga förfaranden för omvandling av fonden till en penningmarknadsfond som inte får använda nettokostnads- eller avrundningsmetoderna.

   (e) Penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde och dess förvaltare har tydliga och öppna styrningsstrukturer som otvetydigt identifierar och tilldelar ansvar för olika styrningsnivåer.

   (f) Penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde har upprättat tydliga och effektiva kommunikationsverktyg som säkerställer att investerarna omedelbart informeras om eventuell användning eller påfyllnad av fondbufferten och omvandling av penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde.

   (g) Bestämmelserna eller bolagsordningen för penningmarknadsfonden anger tydligt att fonden inte får erhålla annat externt tillskott än genom fondbufferten.

Artikel 30
Fondbuffert

1. Alla penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde ska inrätta och alltid ha en buffert som uppgår till minst 3 % av det totala värdet av fondens tillgångar. Det totala värdet av tillgångarna i en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde ska beräknas som summan av värdet av alla tillgångar i fonden fastställt i enlighet med artikel 26.3 eller 26.4.

Fondbufferten ska användas uteslutande för att täcka upp skillnaden mellan det fasta fondandelsvärdet och fondandelsvärdet i penningmarknadsfonden enligt artikel 31.

2. Beloppen i fondbufferten ska inte ingå i beräkningen av fondandelsvärdet eller det fasta fondandelsvärdet i penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde.

3. Fondbufferten ska bestå endast av kontanter.

4. Fondbufferten ska finnas på ett skyddat reservkonto som öppnas hos ett kreditinstitut som uppfyller kraven i artikel 11 c, i penningmarknadsfondens namn och för dess räkning.

Reservkontot ska hållas åtskilt från penningmarknadsfondens övriga konton, förvaltarens konton, andra klienters konton hos kreditinstitutet och konton som tillhör en annan enhet som finansierar fondbufferten.

Reservkontot eller ett belopp på reservkontot ska inte pantsättas på något sätt eller användas som något slags säkerhet. Skulle penningmarknadsfondens förvaltare eller det kreditinstitutet där kontot har öppnats eller en enhet som finansierat fondbufferten hamna på obestånd ska reservkontot inte vara tillgängligt för utdelning bland eller realiseras till förmån för fordringsägarna i enheten på obestånd.

5. Reservkontot ska endast användas för penningmarknadsfondens räkning. En överföring av medel från reservkontot ska endast göras enligt de villkor som anges i artiklarna 31.2 b och 31.3 a.

6. Förvaringsinstitutet för penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde ska verifiera att eventuella överföringar från reservkontot följer bestämmelserna i detta kapitel.

7. Penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde ska upprätta skriftliga och tydliga arrangemang med den enhet som förväntas finansiera påfyllnaden av fondbufferten. Dessa ska innehålla ett uttryckligt åtagande att finansiera påfyllnaden och kräva att enheten finansierar påfyllnaden med hjälp av sina egna finansiella resurser.

Upplysningar om arrangemangen för påfyllnad och identifiering av den enhet som förväntas finansiera påfyllnaden ska finnas i fondbestämmelserna eller bolagsordningen för penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde.

Artikel 31
Användning av fondbufferten

1. Fondbufferten ska endast användas vid teckning och inlösen för att jämna ut skillnaderna mellan det fasta fondandelsvärdet och fondandelsvärdet.

2. Vid teckning ska med avseende på tillämpningen av punkt 1

(a) den positiva skillnaden krediteras reservkontot om det fasta fondandelsvärde till vilket en fondandel tecknas är högre än fondandelsvärdet,

(b) den negativa skillnaden debiteras reservkontot om det fasta fondandelsvärde till vilket en fondandel tecknas är lägre än fondandelsvärdet.

3. Vid inlösen ska med avseende på tillämpningen av punkt 1

(a) den negativa skillnaden debiteras reservkontot om det fasta fondandelsvärde till vilket en fondandel löses in är högre än fondandelsvärdet,

(b) den positiva skillnaden krediteras reservkontot om det fasta fondandelsvärde till vilket en fondandel löses in är lägre än fondandelsvärdet.

Artikel 32
Eskaleringsförfarande

1. En penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde ska inrätta och genomföra ett eskaleringsförfarande som säkerställer att den negativa skillnaden mellan det fasta fondandelsvärdet och fondandelsvärdet beaktas i rätt tid av personer som är behöriga att agera för fonden.

2. Eskaleringsförfarandet ska kräva att

(a) den högre ledningen hos förvaltaren av penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde informeras om den negativa skillnaden uppgår till tio baspunkter eller motsvarande, om fondandelsvärdet publiceras i en valutaenhet,

(b) styrelsen hos förvaltaren av penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde, de behöriga myndigheterna för fonden samt Esma informeras om den negativa skillnaden uppgår till 15 baspunkter eller motsvarande, om fondandelsvärdet publiceras i en valutaenhet,

(c) de behöriga personerna gör en bedömning av orsaken till den negativa skillnaden och vidtar lämpliga åtgärder för att minska de negativa effekterna.

Artikel 33
Påfyllnad av fondbufferten

1. Om beloppet i fondbufferten minskar till under 3 % ska den fyllas på.

2. Om fondbufferten inte fyllts på och beloppet ligger tio baspunkter under de 3 % som anges i artikel 30.1 i en månad ska penningmarknadsfonden automatiskt upphöra att vara en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde och förbjudas att använda nettokostnads- eller avrundningsmetoderna.

Penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde ska omedelbart meddela alla investerare i fonden detta skriftligen och på ett tydligt och begripligt sätt.

Artikel 34
Befogenheter hos den behöriga myndigheten rörande fondbufferten

1. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde ska omedelbart meddelas om beloppet i fondbufferten sjunker till under 3 %.

2. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde och Esma ska omedelbart meddelas om beloppet i fondbufferten sjunker med tio baspunkter under de 3 % som anges i artikel 30.1.

3. Efter det att den behöriga myndigheten meddelats enligt punkt 1 ska den övervaka penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde noggrant.

4. Efter ett meddelande enligt punkt 2 ska den behöriga myndigheten kontrollera att fondbufferten fyllts på eller att penningmarknadsfonden upphört att beteckna sig som en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde och meddelat sina investerare om detta.

Kapitel VI
Externt tillskott

Artikel 35
Externt tillskott

1. En penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde får inte ta emot tillskott på annat sätt än enligt de villkor som anges i artiklarna 30–34.

2. Penningmarknadsfonder som inte har fast fondandelsvärde får inte ta emot externt tillskott, förutom enligt villkoren i artikel 36.

3. Externt tillskott ska innebära direkt eller indirekt tillskott från en tredje part som är avsett att eller som skulle resultera i att penningmarknadsfondens likviditet garanteras eller fondandelsvärde stabiliseras.

   Externt tillskott ska innefatta

   (a) kontanttillskott från tredje part,

   (b) att en tredje part köper tillgångar i penningmarknadsfonden till ett uppblåst pris,

   (c) att en tredje part köper andelar i penningmarknadsfonden för att öka fondens likviditet,

   (d) att en tredje part utfärdar något slags uttrycklig eller underförstådd garanti eller stödbrev till förmån för penningmarknadsfonden,

   (e) en åtgärd av en tredje part med direkt eller indirekt syfte att upprätthålla penningmarknadsfondens likviditetsprofil och fondandelsvärde.

Artikel 36
Exceptionella omständigheter

1. Under exceptionella omständigheter, som motiveras av systemeffekter eller negativa marknadsförhållanden, får den behöriga myndigheten tillåta att en penningmarknadsfond som inte har fast fondandelsvärde tar emot externt tillskott i enlighet med artikel 35, som är avsett eller skulle resultera i att penningmarknadsfondens likviditet garanteras eller fondandelsvärde stabiliseras, förutsatt att samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

   (a) Penningmarknadsfonden kan motivera det externa tillskottet och uppvisa avgörande bevis för att behovet av externt tillskott är akut.

   (b) Beloppet och perioden för det externa tillskott som görs tillgängligt är begränsade.

   (c) Den behöriga myndigheten är förvissad om att leverantören av externt tillskott är finansiellt sund och har tillräckliga finansiella resurser för att utan negativa effekter klara eventuella förluster till följd av det externa tillskott som beviljats.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska, om leverantören av externt tillskott är en enhet som omfattas av särskild tillsyn, godkännande från tillsynsmyndigheten för den enheten sökas i syfte att säkerställa att det tillskott som ska beviljas av enheten har tillräcklig täckning hos enheten och ligger i linje med enhetens riskhanteringssystem.

3. Om villkoren som anges i punkt 1 för att erhålla externt tillskott är uppfyllda ska penningmarknadsfonden omedelbart informera alla investerare i fonden skriftligen och på ett tydligt och begripligt sätt.

Kapitel VII
Insynskrav

Artikel 37
Insyn

1. En penningmarknadsfond ska i alla externa eller interna dokument, rapporter, uttalanden, annonser, brev eller andra skriftliga bevis utfärdade av fonden eller dess förvaltare, adresserade till eller avsedda för distribution till presumtiva investerare, andelsinnehavare, andelsägare eller behöriga myndigheter för penningmarknadsfonden eller dess förvaltare tydligt ange huruvida fonden är en kortfristig eller standardiserad penningmarknadsfond.

   En penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde ska tydligt ange att det är en sådan fond i alla externa eller interna dokument, rapporter, uttalanden, annonser, brev eller andra skriftliga bevis utfärdade av fonden eller dess förvaltare, adresserade till eller avsedda för distribution till presumtiva investerare, andelsinnehavare, andelsägare eller behöriga myndigheter för penningmarknadsfonden eller dess förvaltare.

2. Ett dokument som penningmarknadsfonden använder för marknadsföringssyften ska tydligt ange att

   (a) penningmarknadsfonden inte är en garanterad investering,

   (b) penningmarknadsfonden inte förlitar sig på externa tillskott för att garantera penningmarknadsfondens likviditet eller stabilisera fondandelsvärdet,

   (c) risken för förlust av kapitalbeloppet ska bäras av investeraren.

3. Ett meddelande från penningmarknadsfonden eller dess förvaltare till investerarna eller presumtiva investerare ska inte på något sätt antyda att en investering i fondandelar i penningmarknadsfonden är garanterad.

4. Investerarna i en penningmarknadsfond ska tydligt informeras om den metod eller metoder som penningmarknadsfonden använder för att värdera tillgångarna i penningmarknadsfonden och för att beräkna fondandelsvärdet.

5. Utöver den information som ska lämnas i enlighet med punkterna 1–4 ska en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde tydligt förklara användningen av nettokostnadsmetoden och/eller avrundning för investerarna och presumtiva investerare. En penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde ska ange fondbuffertens storlek, förfarandet för att jämna ut det fasta fondandelsvärdet och fondandelsvärdet och tydligt ange buffertens roll och de risker som förknippas med den. Penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde ska tydligt ange villkoren för påfyllnad av fondbufferten och vilken enhet som förväntas finansiera påfyllnaden. Den ska göra all information rörande efterlevnad av villkoren i artikel 29.2 a–g tillgänglig för investerarna.

Artikel 38
Rapportering till behöriga myndigheter

1. För varje förvaltad penningmarknadsfond ska förvaltaren minst varje kvartal rapportera information till penningmarknadsfondens behöriga myndighet. Förvaltaren ska på begäran tillhandahålla information även till förvaltarens behöriga myndighet om den skiljer sig från den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden.

2. Den information som ska rapporteras enligt punkt 1 är

   (a) penningmarknadsfondens typ och egenskaper,

   (b) portföljindikatorer, till exempel tillgångarnas totala värde, fondandelsvärde, vägd genomsnittlig löptid, vägd genomsnittlig livslängd, löptidsnedbrytning, likviditet och avkastning,

   (c) fondbuffertens storlek och utveckling,

   (d) resultat av stresstester,

   (e) information om tillgångarna i penningmarknadsfondens portfölj avseende

      i) egenskaper för varje tillgång, till exempel namn, land, emittentkategori, risk eller löptid samt internt kreditbetyg,

      ii) tillgångstyp, däribland information om motpart i händelse av derivat eller omvända repor,

   (f) information om penningmarknadsfondens skyldigheter inklusive

      i) det land i vilket investeraren är etablerad,

      ii) investerarkategorin,

      iii) tecknings- och inlösenaktivitet.

   Om så behövs och det är motiverat får behöriga myndigheter begära ytterligare information.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att upprätta en rapporteringsmall som ska innehålla all den information som räknas upp i punkt 2.

   Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De behöriga myndigheterna ska överföra all information som de erhåller i enlighet med denna artikel till Esma, samt alla andra meddelanden eller information som utbyts med penningmarknadsfonden eller dess förvaltare i enlighet med denna förordning. Informationen ska överföras till Esma senast 30 dagar efter det att ett rapporteringskvartal löpt ut.

   Esma ska samla in informationen och skapa en central databas över alla penningmarknadsfonder som är etablerade, förvaltas eller marknadsförs i EU. Europeiska centralbanken ska endast ha åtkomst till databasen för statistiksyften.

Kapitel VIII
Tillsyn

Artikel 39
Tillsyn av behöriga myndigheter

1. Behöriga myndigheter ska fortlöpande övervaka efterlevnaden av denna förordning.

2. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden ska ansvara för att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i kapitlen II–VII.

3. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden ska ansvara för att övervaka efterlevnaden av de skyldigheter som anges i fondbestämmelserna eller bolagsordningen, och de skyldigheter som anges i prospektet, vilka ska överensstämma med denna förordning.

4. Den behöriga myndigheten för förvaltaren ska vara ansvarig för att övervaka att förvaltarens arrangemang och organisation är tillfredställande så att förvaltaren för penningmarknadsfonden kan fullgöra de skyldigheter och bestämmelser som avser bildandet och funktionen av alla penningmarknadsfonder som den förvaltar.

5. De behöriga myndigheterna ska övervaka fondföretag eller AIF-fonder som är etablerade eller marknadsförs i deras territorier för att verifiera att de inte använder beteckningen penningmarknadsfond eller låter antyda att de är en penningmarknadsfond om de inte uppfyller den här förordningen.

Artikel 40
Behöriga myndigheters befogenheter

1. De berörda myndigheterna ska få alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. De befogenheter som tilldelas behöriga myndigheter enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU ska utövas även med avseende på denna förordning.

Artikel 41
Esmas befogenheter och behörighet

1. Esma ska ha de befogenheter som krävs för att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelats enligt denna förordning.

2. Esmas befogenheter enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU ska utövas även med avseende på denna förordning och i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

3. Vid tillämpningen förordning (EU) nr 1095/2010 ska denna förordning inkluderas i alla ytterligare juridiskt bindande unionsakter som tilldelar uppgifter rörande de befogenheter som avses i artikel 1.2 i förordning (EU)1095/2010.

Artikel 42
Samarbete mellan myndigheter

1. Den behöriga myndigheten för penningmarknadsfonden och den behöriga myndigheten för förvaltaren ska om de är olika samarbeta och utbyta information i syfte att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

2. De behöriga myndigheterna och Esma ska samarbeta i syfte att fullgöra sina respektive skyldigheter enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

3. De behöriga myndigheterna och Esma ska utbyta all information och dokumentation som behövs för att utföra sina respektive skyldigheter enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010, i synnerhet när det gäller att identifiera och åtgärda överträdelser av denna förordning**.**

Kapitel IX
Slutbestämmelser

Artikel 43
Behandling av befintliga fondföretag och AIF-fonder

1. Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft ska befintliga fondföretag eller AIF-fonder som investerar i kortfristiga tillgångar och som har som uttalat eller kumulativt mål att erbjuda en avkastning i linje med penningmarkandsräntan eller bevara värdet av investeringen skicka in en ansökan till sin behöriga myndighet tillsammans med alla dokument och bevis som behövs för att visa att denna förordning är uppfylld.

2. Senast två månader efter det att den behöriga myndigheten har tagit emot ansökan ska den behöriga myndigheten bedöma om fondföretaget eller AIF-fonden uppfyller förordningen i enlighet med artiklarna 3 och 4. Den behöriga myndigheten ska utfärda ett beslut och omedelbart meddela fondföretaget eller AIF-fonden.

3. Genom undantag från första meningen i artikel 29.1, ett befintligt fondföretag eller alternativ investeringsfond (AIF-fond) som uppfyller kriterierna för definitionen av en penningmarknadsfond med fast fondandelsvärde enligt artikel 2.10 ska upprätta en fondbuffert på minst

   (a) 1 % av det sammanlagda värdet av tillgångarna i penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde, inom ett år från det att denna förordning träder i kraft.

   (b) 2% av det sammanlagda värdet av tillgångarna i penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde, inom två år från det att denna förordning träder i kraft.

   (c) 3% av det sammanlagda värdet av tillgångarna i penningmarknadsfonden med fast fondandelsvärde, inom tre år från det att denna förordning träder i kraft.

4. Vid tillämpning av punkt 3 i denna artikel ska hänvisningen till 3 % i artiklarna 33 och 34 tolkas som en hänvisning till de fondbuffertbelopp som nämns i punkterna a, b och c i punkt 3.

Artikel 44
Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 13 och 19 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag som denna förordning träder i kraft.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 13 och 19 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att

delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. De delegerade akter som antas enligt artiklarna 13 och 19 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 45
Översyn

Senast *tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft* ska kommissionen se över kraven i denna förordning ur ett tillsynsperspektiv och ekonomiskt perspektiv. Vid översynen ska man särskilt beakta verksamheten med fondbuffertar med fast fondandelsvärde och verksamheten med de penningmarknadsfonder med fast fondandelsvärde som i framtiden kan komma att koncentrera sina portföljer på skuld som emitteras eller garanteras av medlemsstaterna. Översynen ska omfatta följande:

(a) Analysera erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning, konsekvenser för investerare, penningmarknadsfonder och förvaltare av penningmarknadsfonder i unionen.

(b) Bedöma penningmarknadsfonders roll i köp av skuld som emitteras eller garanteras av medlemsstaterna;

(c) Beakta särdragen i skuldpapper som emitteras eller garanteras av medlemsstaterna och denna skulds roll i finansieringen av medlemsstaterna.

(d) Beakta den rapport som det hänvisas till i artikel 509.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

(e) Beakta lagstiftningens utveckling på internationell nivå.

Resultaten av översynen ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet, om så krävs, tillsammans med lämpliga ändringsförslag.

Artikel 46
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande